

KOMISIJAS LĒMUMS**(2013. gada 16. oktobris)****par valsts atbalstu SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005), ko Slovērijas Republika piešķirusi Frucona Košice a.s.**

(izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 6261)

(Autentisks ir tikai teksts slovēņu valodā)**(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2014/342/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu ⁽¹⁾,pēc aicinājuma ieinteresētajām personām iesniegt apsvērumus saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem un ņemot vērā saņemtos apsvērumus ⁽²⁾,

tā kā:

I. PROCEDŪRA**1. PROCEDŪRA KOMISIJĀ**

- (1) Ar 2004. gada 15. oktobra vēstuli, kas reģistrēta 25. oktobrī, Komisija saņēma sūdzību par iespējami nelikumīgu valsts atbalstu, kas piešķirts *Frucona Košice a.s.* Sūdzības iesniedzējs nosūtīja papildu informāciju 2005. gada 3. februārī. Tikšanās ar sūdzības iesniedzēju notika 2005. gada 24. maijā.
- (2) Pamatojoties uz sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju, Komisija 2004. gada 6. decembra vēstulē lūdza Slovērijai sniegt informāciju par apstrīdēto pasākumu. Slovērija atbildēja 2005. gada 4. janvāra vēstulē, kas reģistrēta 2005. gada 17. janvārī, tajā informējot Komisiju par iespējami nelikumīgo valsts atbalstu, kas piešķirts *Frucona Košice a.s.* izlīguma ar kreditoriem ietvaros, un lūdzot to apstiprināt kā glābšanas atbalstu uzņēmumam, kuram ir finansiālas grūtības. Slovērija 2005. gada 24. janvāra vēstulē, kas reģistrēta 2005. gada 28. janvārī, iesniedza papildu informāciju. Komisija 2005. gada 9. februāra vēstulē lūdza papildu informāciju; atbildes tika saņemtas 2005. gada 4. marta vēstulē, kas reģistrēta 2005. gada 10. martā. Tikšanās ar Slovērijas iestādēm notika 2005. gada 12. maijā.
- (3) Komisija 2005. gada 5. jūlija vēstulē informēja Slovērijai par lēmumu sākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz šo atbalstu.
- (4) Komisijas lēmums sākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽³⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt tai savus apsvērumus par minēto pasākumu.
- (5) Slovērijas iestādes iesniedza savus apsvērumus 2005. gada 10. oktobra vēstulē, kas reģistrēta 2005. gada 17. oktobrī. Komisija 2005. gada 24. oktobra vēstulē, kas reģistrēta 2005. gada 25. oktobrī, saņēma apsvērumus no vienas ieinteresētās personas (atbalsta saņēmēja). Komisija tos nosūtīja Slovērijai, kurai tika dota iespēja paust savu viedokli; Slovērijas apsvērumi tika saņemti 2005. gada 16. decembra vēstulē, kas reģistrēta 20. decembrī. Tikšanās, kuras laikā atbalsta saņēmējam tam tika dota iespēja paskaidrot iesniegtos apsvērumus, notika 2006. gada 28. martā. Slovērija 2006. gada 5. maija vēstulē, kas reģistrēta 2006. gada 8. maijā, iesniedza papildu informāciju.

⁽¹⁾ Sākot no 2009. gada 1. decembra, EK līguma 87. un 88. pants kļuva par LESD attiecīgi 107. un 108. pantu. Abi noteikumu kopumi pēc būtības ir identiski. Šajā lēmumā atsaucas uz LESD 107. un 108. pantu attiecīgos gadījumos būtu jāsaprot kā atsaucas uz EK Līguma attiecīgi 87. un 88. pantu. Ar LESD tika ieviestas arī dažas izmaiņas terminoloģijā, piemēram, "Kopiena" aizstājot ar "Savienība" un "kopējais tirgus" – ar "iekšējais tirgus". Šā lēmuma tekstā tiks izmantota LESD lietotā terminoloģija.

⁽²⁾ OV C 233, 22.9.2005., 47. lpp.

⁽³⁾ Skatīt 2. zemsvītras piezīmi.

- (6) Komisija 2006. gada 7. jūnijā pieņēma lēmumu, ar kuru uzlika pienākumu atgūt atbalstu (⁴). Kopš minētā datuma Komisija saziņā ar Slovākijas iestādēm par minētā lēmuma izpildi tika informēta par valsts tiesvedības iznākumu saistībā ar parāda summu, kas bija jāiekļauj izlīgumā ar kreditoriem. Šajā lēmumā būtu jāņem vērā minētā informācija.

2. PROCEDŪRA VISPĀRĒJĀ TIESĀ

- (7) *Frucona Košice a.s.* 2007. gada 12. janvārī iesniedza apelācijas sūdzību Eiropas Savienības Vispārējā tiesā, cita starpā apstrīdot parāda norakstīšanas klasificēšanu kā valsts atbalstu un apgalvojot, ka tas bija saskaņā ar tirgus ekonomikas kreditora principu. Vispārējā tiesa ar 2010. gada 7. decembra spriedumu (lietā T-11/07) noraidīja sūdzības iesniedzēja argumentus un apstiprināja Komisijas lēmumu, pamatojoties uz to, ka bankrots valstij būtu izdevīgāks nekā izlīgums ar kreditoriem.

3. TIESVEDĪBA TIESĀ

- (8) *Frucona Košice a.s.* iesniedza Tiesā apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas spriedumu, jo īpaši apgalvojot, ka Vispārējā tiesa neesot pareizi novērtējusi Komisijas veikto privātā kreditora kritērija piemērošanu un nepieļaujama veidā esot mēģinājusi aizstāt Komisijas argumentāciju ar savējo attiecībā uz privātā kreditora kritēriju (Lieta C-73/11 P).
- (9) Tiesa 2013. gada 24. janvārī atcēla Vispārējās tiesas spriedumu. Tiesa secināja, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo, novērtējot privātā kreditora kritēriju, tā nav ņēmusi vērā bankrota procedūras ilgumu vai gadījumā, ja Komisija ir ņēmusi vērā minēto faktoru, tā nav izklāstījusi pietiekamu sava lēmuma pamatojumu. Lieta tika nodota atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā lemtu par uzņēmuma prasības pamatiem attiecībā uz nodokļu piedziņas procedūru, par ko tā vēl nebija lēmusi.

4. ATSAUKŠANA

- (10) Ņemot vērā Tiesas spriedumu, Komisija uzskata par piemērotu atsaukt sākotnējo 2006. gada 7. jūnija lēmumu un aizstāt to ar šo lēmumu, lai novērstu Tiesas konstatētos trūkumus.

II. SĪKS ATBALSTA APRAKSTS

1. UZŅĒMUMS

- (11) Finansiālā atbalsta saņēmējs ir *Frucona Košice a.s.* – uzņēmums, kas nodarbojās ar spirta un dzērienu uz spirta bāzes, bezalkoholisko dzērienu, konservētu augļu un dārzeņu un etiķa ražošanu. Pēc licences zaudēšanas atbalsta saņēmējs pārtrauca spirta un dzērienu uz spirta bāzes ražošanu. Tomēr tas turpināja darboties spirta un dzērienu uz spirta bāzes vairumtirdzniecībā. Uzņēmums atrodas apgabalā, kuram ir tiesības uz reģionālo atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu.
- (12) Laikā, kad norisinājās attiecīgie notikumi, atbalsta saņēmējs nodarbināja apmēram 200 personu. Savos apsvērumos par lēmumu sākt formālu izmeklēšanu uzņēmums sniedza Komisijai datus par apgrozījumu (ieskaitot akcīzes nodokļus un PVN), kas norādīti turpmāk tabulā.

1. tabula

Dažādu ražošanas segmentu apgrozījums, ieskaitot akcīzes nodokļus un PVN [SKK]

	2002. gads	2003. gads	2004. gads
Etiķis	28 029 500	27 605 100	11 513 600
Augļu un dārzeņu ražošana	37 112 500	32 584 500	22 696 400
Galviņkāposti	2 878 340	503 030	201 310

(⁴) Komisijas 2006. gada 7. aprīļa Lēmums 2007/254/EK C 25/2005 (ex NN 21/2005) par valsts atbalstu, ko īstenojusi Slovākijas Republika attiecībā uz *Frucona Košice, a.s.* (OV L 112, 30.4.2007., 14. lpp.).

	2002. gads	2003. gads	2004. gads
Gāzēti bezalkoholiskie dzērieni	9 373 800	17 601 600	17 560 100
Negāzēti bezalkoholiskie dzērieni	2 877 700	6 420 420	7 920 010
Sulas 100 %	51 654 900	43 421 600	22 706 600
Spirti	696 193 500	743 962 700	728 837 400
Sidrs	1 495 640	106 360	0
Sīrups	5 928 100	6 502 920	5 199 540
Citi produkti/pakalpojumi	59 476 000	99 635 000	63 680 000
KOPĀ	895 019 980	978 343 230	880 314 960 (*)

(*) Tika minēts, ka apgrozījums, izteikts euro, bijis EUR 23,6 miljoni 2002. gadā, EUR 25,7 miljoni 2003. gadā un EUR 23 miljoni 2004. gadā. Šajā lēmumā informatīvos nolūkos izmantotais valūtas maiņas kurss ir EUR 1 = SKK 38.

- (13) Šie dati būtiski atšķiras no datiem, ko Komisija saņēma no Slovākijas iestādēm un kas minēti lēmumā sākt formālu izmeklēšanu⁽⁵⁾. Savā atbildē uz atbalsta saņēmēja apsvērumiem pēc formālas izmeklēšanas sākšanas Slovākijas iestādes neapstrīdēja iepriekš norādīto skaitļu precizitāti. Slovākijas iestādes uzskata, ka atbalsta saņēmējs atbilst vidēja uzņēmuma statusam.

2. PIEMĒROJAMIE VALSTS TIESĪBU AKTI

- (14) Apstrīdētais pasākums ir nodokļu parāda norakstīšana, ko veica Košices IV nodokļu birojs saskaņā ar izlīgumu ar kreditoriem. Šo procedūru reglamentē Likums Nr. 328/91 par bankrotu un izlīgumu (turpmāk "Bankrota likums").
- (15) Izlīgums ar kreditoriem ir tiesas uzraudzīta procedūra, kuras mērķis, tāpat kā bankrota procedūras gadījumā, ir nokārtot parādos esošo uzņēmumu finansiālo situāciju⁽⁶⁾. Saskaņā ar bankrota procedūru uzņēmums beidz pastāvēt, un tā aktīvus pārdod jaunam īpašniekam vai arī uzņēmumu likvidē. Savukārt saskaņā ar izlīguma procedūru uzņēmums, kam ir parādsaistības, turpina darbību un īpašumtiesības nemainās.
- (16) Izlīguma procedūru iniciē uzņēmums, kam ir parādsaistības. Tās mērķis ir noslēgt nolīgumu ar kreditoriem, saskaņā ar kuru uzņēmums, kam ir parādsaistības, atmaksā daļu no sava parāda, bet atlikumu noraksta. Šāds nolīgums ir jāapstiprina tiesai, kas veic uzraudzību.
- (17) Kreditori, kuru debitoru parādi ir nodrošināti, piemēram, ar hipotēku, darbojas kā atsevišķi kreditori. Lai priekšlikumu par izlīgumu varētu pieņemt, visiem atsevišķajiem kreditoriem jābalso "par", savukārt attiecībā uz citiem kreditoriem pietiek ar kvalificētu balsu vairākumu. Proti, atsevišķie kreditori balso atsevišķi, un viņiem ir veto tiesības attiecībā uz priekšlikumu.
- (18) Arī bankrota procedūrā atsevišķie kreditori ir privilēģētā stāvoklī. Atsevišķo kreditoru prasījumus var apmierināt jebkurā bankrota procedūras laikā, un ieņēmumus no nodrošināto aktīvu pārdošanas bankrota procedūrā ir paredzēts izmantot tikai, lai apmierinātu atsevišķo kreditoru prasījumus. Ja visus atsevišķo kreditoru prasījumus nevar apmierināt, izmantojot šādā pārdošanā gūtos ieņēmumus, atlikušās daļas ieskaita otrajā grupā ar pārējo kreditoru prasījumiem. Otrajā grupā kreditoru prasījumus apmierina procentuāli.

⁽⁵⁾ Tika minēts, ka kopējais apgrozījums bijis SKK 334 miljoni (EUR 8,8 miljoni) 2002. gadā, SKK 360 miljonu (EUR 9,5 miljoni) 2003. gadā un SKK 720 miljonu (EUR 19 miljoni) 2004. gadā.

⁽⁶⁾ Uzņēmumu uzskata par uzņēmumu, kam ir parādsaistības, ja tam ir vairāki kreditori un tas nespēj nokārtot saistības 30 dienu laikā pēc maksājuma termiņa.

- (19) Saskaņā ar Bankrota likumu uzņēmumam, kas iesniedz pieteikumu par izlīgumu ar kreditoriem, ir jāiesniedz tiesai, kas veic uzraudzību, to pasākumu saraksts, kas attiecas uz tā reorganizāciju un tā darbības turpmāko finansēšanu pēc izlīguma.
- (20) Saskaņā ar Likumu 511/92 par nodokļu un maksājumu pārvaldību un vietējo finanšu iestāžu sistēmas izmaiņām (turpmāk "Nodokļu pārvaldības likums") uzņēmums var lūgt nodokļu iestādēm atlikt nodokļu samaksu. Par atlikto summu iekasē procentus, un atliktais parāds ir jānodrošina.
- (21) Nodokļu pārvaldības likums reglamentē arī nodokļu piedziņu, kuras mērķis ir atgūt nodokļu parādus valstij, pārdodot nekustamo īpašumu, kustamos aktīvus vai uzņēmumu kopumā.

3. FAKTI

- (22) No 2002. gada novembra līdz 2003. gada novembrim atbalsta saņēmējs izmantoja Nodokļu pārvaldības likuma piedāvātās iespējas atlikt tā pienākumu maksāt akcīzes nodokli par spirtu (⁷). Kopējais atliktais parāds bija SKK 477 015 759 (EUR 12,6 miljoni). Pirms nodokļu birojs piekrita atlikt šos maksājumus, tas, kā paredzēts tiesību aktos, katru no tiem nodrošināja ar atbalsta saņēmēja aktīviem. Slovākijas iestādes apgalvo, ka minēto nodrošinājumu vērtība saskaņā ar atbalsta saņēmēja pārskatiem bijusi SKK 397 476 726 (EUR 10,5 miljoni). Tomēr atbalsta saņēmējs apgalvo, ka šo nodrošinājumu vērtība saskaņā ar 2003. gada beigās veikto ekspertu novērtējumu bijusi SKK 193 940 000 (EUR 5 miljoni). Atbalsta saņēmējs uzskata, ka šī ir nodrošināto aktīvu (kustamā īpašuma, nekustamā īpašuma un debitoru parādu) vērtība, kas izteikta tā dēvētajās ekspertu cenās.
- (23) No 2004. gada 1. janvāra grozītais Nodokļu pārvaldības likums ierobežo iespēju pieprasīt nodokļu atlikšanu, to atļaujot tikai reizi gadā. Atbalsta saņēmējs izmantoja šo iespēju attiecībā uz 2003. gada decembra akcīzes nodokli, kas bija jāmaksā 2004. gada janvārī. Tomēr tas nevarēja samaksāt vai atlikt 2004. gada janvāra akcīzes nodokli, kas bija jāmaksā 2004. gada 25. februārī. Tādējādi atbalsta saņēmējs kļuva par uzņēmumu, kam ir parādsaistības Bankrota likuma nozīmē. Tādēļ atbalsta saņēmējs zaudēja licenci, kas tam ļāva ražot un pārstrādāt spirtu.
- (24) Atbalsta saņēmējs 2004. gada 8. martā kompetentajai reģionālajai tiesai iesniedza pieteikumu par izlīgumu. Pēc tam, kad reģionālā tiesa konstatēja, ka ir izpildītas visas juridiskās prasības, tā ar 2004. gada 29. aprīļa lēmumu nolēma sākt izlīgumu. Sēdē, kas notika 2004. gada 9. jūlijā, kreditori balsojumā atbalstīja izlīgumu, kuru bija ierosinājis atbalsta saņēmējs. Izlīgums tika apstiprināts 2004. gada 14. jūlijā ar tās reģionālās tiesas lēmumu, kas veica uzraudzību.
- (25) Nodokļu birojs 2004. gada augustā iesniedza apelācijas sūdzību par minēto tiesas pieņemto apstiprinošo lēmumu. Ar 2004. gada 25. oktobra lēmumu Augstākā tiesa nolēma, ka apelācija nav pieņemama, un paziņoja, ka reģionālās tiesas lēmums, ar kuru apstiprināts kreditoru nolīgums, ir spēkā un ir izpildāms, sākot no 2004. gada 23. jūlija. Tad prokurors iesniedza apelācijas sūdzību par reģionālās tiesas lēmumu saskaņā ar ārkārtas apelācijas kārtību.
- (26) Kreditori, tostarp nodokļu birojs, vienojās ar atbalsta saņēmēju par šādu izlīgumu: 35 % no parāda atbalsta saņēmējs atmaksā viena mēneša laikā no brīža, kad stājas spēkā kreditoru nolīgums, bet no pārējiem 65 % no parāda kreditori atsakās. Tādējādi visiem kreditoriem tika piemēroti vienādi noteikumi. Konkrētās summas katram kreditoram ir norādītas turpmāk tabulā.

2. tabula

Atbalsta saņēmēja parādu stāvoklis pirms un pēc izlīguma [SKK]

Kreditors		Parāds pirms izlīguma	Parāds pēc izlīguma (*)	Norakstītā summa
Valsts	Nodokļu birojs	640 793 831	224 277 841	416 515 990

(⁷) Šis akcīzes nodoklis jāmaksā katru mēnesi.

	Kreditors	Parāds pirms izlīguma	Parāds pēc izlīguma (*)	Norakstītā summa
Privātais	Tetra Pak a.s.	1 004 208	351 498	652 710
	MTM-obaly, s. r. o.	317 934	111 277	206 657
	Merkant družstvo	332 808	116 483	216 325
	Vetropack, s. r. o.	2 142 658	749 930	1 392 728
KOPĀ		644 591 439 (**)	225 607 029	418 984 410

(*) Summa, kuru atbalsta saņēmējam ir pienākums atmaksāt saviem kreditoriem.

(**) Kopējais parāds pirms izlīguma, izteikts euro, bija EUR 16,96 miljoni, bet kopējais parāds pēc izlīguma bija EUR 5,93 miljoni

- (27) Nodokļu biroja prasījumi, kas bija iekļauti izlīguma procedūrā, kopā bija SKK 640 793 831 (EUR 16,86 miljoni), un tie ietvēra galvenokārt nenomaksātu akcīzes nodokli par laikposmu no 2003. gada maija līdz 2004. gada martam, PVN par laikposmu no 2004. gada janvāra līdz aprīlim un naudas sodu procentus. To prasījumu apjoms, no kuriem nodokļu birojs atteicās, kopā bija SKK 416 515 990 (EUR 11 miljoni). Nodokļu birojam izlīgums nodrošināja SKK 224 277 841 (EUR 5,86 miljonus).
- (28) Nodokļu birojs izlīguma procedūrā bija atsevišķs kreditors un šādā statusā arī balsoja atsevišķi. Tādējādi, lai izlīgums tiktu panākts, nodokļu birojam balsojumā tas bija jāatbalsta. Nodokļu birojs privileģētā stāvoklī bija tāpēc, ka daži no debitora parādiem bija nodrošināti saistībā ar atbalsta saņēmēja nodokļu parāda atlikšanu 2002.–2003. gadā (sk. 17. punktu). Visi pārējie kreditori balsojumā atbalstīja ierosināto izlīgumu. To debitoru parādi bija parasti pircēju un pasūtītāju parādi, kas nekādā veidā nebija nodrošināti.
- (29) Atbalsta saņēmējs savā priekšlikumā par izlīgumu saskaņā ar Bankrota likuma prasībām izklāstīja reorganizācijas pasākumus, kas saistīti ar ražošanu, izplatīšanu un darbaspēku (ieskaitot atlaišanu darbinieku skaita samazināšanas dēļ).
- (30) Organizācijas un darbaspēka jomās atbalsta saņēmējs bija ielānojis šādus pasākumus: universālas ražošanas grupas izveide attiecībā uz visām ražošanas darbībām, transporta infrastruktūras reorganizācija, no ekspluatācijas izņemot transportlīdzekļus, kam ir viszemākā atlikusī vērtība, un saimnieciskās darbības reorganizācija. Veicot šos pasākumus, vajadzēja atlaist 50 darbinieku no 2004. gada marta līdz maijam. Tajā pašā laika posmā papildu 50 darbiniekiem vajadzēja strādāt, saņemot tikai 60 % no atalgojuma.
- (31) Atbalsta saņēmējs paziņoja, ka ražošanas un tehniskajā jomā, ņemot vērā to, ka tas ir zaudējis licenci, kas ļauj ražot spirtu, attiecīgās ražošanas iekārtas tiks iznomātas no 2004. gada aprīļa. Atbalsta saņēmējs bija plānojis samazināt vai pārtraukt dažu nerentablu bezalkoholisko dzērienu ražošanu un paziņoja, ka pirms jebkādas jauna šīs kategorijas produkta ieviešanas tiks veikta tā ražošanas rentabilitātes analīze.
- (32) Atbalsta saņēmējs min arī šādus pasākumus: izmaksu pārstrukturēšana, kam jāizriet no zemākām ražošanas izmaksām pēc spirta ražošanas pārtraukšanas un no uzņēmuma transporta daļas likvidēšanas, un vecā aprīkojuma pārdošana metāllūžņos.
- (33) Atbalsta saņēmējs arī bija plānojis pārdot administratīvu ēku, veikalus un atpūtai paredzēto ēku un minēja iespēju pārdot vai iznomāt etiķa ražošanas iekārtu. Savos apsvērumos par lēmumu sākt formālu izmeklēšanas procedūru Slovērijas iestādes apstiprināja, ka administratīvās ēkas, veikala un atpūtai paredzētās ēkas pārdošana nav notikusi.
- (34) Atbalsta saņēmējs bija plānojis intensīvi pārdot savus gatavās produkcijas krājumus⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Ņemot vērā to, ka tika zaudēta licence, kas ļauj ražot spirtu un atvasinātus dzērienus, un saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju šī pārdošana, iespējams, attiecās galvenokārt uz spirtu.

- (35) Saskaņā ar priekšlikumu atbalsta saņēmējam vajadzēja finansēt izlīgumu SKK 150 miljonu apjomā no saviem resursiem (krājumu pārdošanas), kā arī izmantojot ārējo finansējumu SKK 100 miljonu apjomā, to aizņemoties no komercbankas. Saskaņā ar informāciju, ko iesniedzis atbalsta saņēmējs, atbildot uz formālas izmeklēšanas sākšanu, nenomaksātais parāds faktiski tika segts no ieņēmumiem, kas gūti, emitējot jaunas akcijas (SKK 21 miljons; EUR 0,56 miljoni), no ieņēmumiem no krājumu pārdošanas (SKK 110 miljoni; EUR 2,9 miljoni) un no aizdevuma, ko nodrošinājis piegādātājs *Old Herold s.r.o.* (SKK 100 miljoni; EUR 2,6 miljoni). *Old Herold s.r.o.* faktūrrēķinu apmaksas termiņš bija 40 dienas, kas, kā norādīja atbalsta saņēmējs, ir ilgs laika posms, ņemot vērā atbalsta saņēmēja nestabilo finanšu stāvokli. Šis garākais apmaksas termiņš ļāva atbalsta saņēmējam sakrāt vajadzīgo skaidro naudu.
- (36) Pēc formālas izmeklēšanas sākšanas Slovērijas iestādes informēja Komisiju, ka saskaņā ar kreditoru nolīgumu nodokļu birojam 2004. gada 17. decembrī tika samaksāts SKK 224 277 841. Slovērijas iestādes apstiprināja, ka tās ir apturējušas parāda norakstīšanu, par ko bija panākta vienošanās izlīguma procedūrā, līdz procedūra būs izskatīta Eiropas Komisijā.
- (37) Saziņas laikā saistībā ar Komisijas lēmuma izpildi, ar kuru noteikts, ka atbalsts ir jāatgūst, Slovērijas iestādes informēja Komisiju par ārkārtas apelācijas sūdzības iznākumu, kas minēta 25. punktā: ar 2006. gada 27. aprīļa lēmumu Slovērijas Republikas Augstākā tiesa daļēji atcēla kompetentās reģionālās tiesas 2004. gada 14. jūlija lēmumu, ar kuru tika apstiprināts kreditoru nolīgums, pamatojot ar to, ka izlīgumā ir kļūdaini iekļauti ceļu satiksmes nodokļu parādi SKK 424 490 apmērā. Pārējā daļā Augstākā tiesa apelācijas sūdzību noraidīja. Ar 2006. gada 18. augusta lēmumu kompetentā reģionālā tiesa izpildīja Augstākās tiesas 2006. gada 27. aprīļa lēmumu, nosakot, ka nodokļu birojam pienākas koriģētā summa SKK 640 369 341,4 apmērā (35 % no tās ir SKK 224 129 269,1).

III. LĒMUMS SĀKT PROCEDŪRU SASKAŅĀ AR LESD 108. PANTA 2. PUNKTU

- (38) Savā lēmumā sākt formālo izmeklēšanu Komisija pauda šaubas par to, ka apstrīdētā norakstīšana neietvēra valsts atbalstu. Komisija secināja, ka nodokļu biroja rīcība izlīguma procedūrā neatbilda tirgus ekonomikas kreditora kritērijiem. Konkrētāk, Komisija konstatēja, ka nodokļu biroja stāvoklis juridiski atšķiras no citu kreditoru situācijas, jo tā rīcībā bija nodrošināti prasījumi un tas varēja sākt nodokļu piedziņu. Komisija apšaubīja to, ka izlīguma procedūra radījusi vislabāko iespējamo rezultātu valstij salīdzinājumā ar bankrota procedūru vai nodokļu piedziņu.
- (39) Komisija pauda šaubas par apstrīdētā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu. Tā vispirms apšaubīja to, ka atbalstu var atzīt par saderīgu kā glābšanas atbalstu, kā to bija apgalvojušas Slovērijas iestādes. Glābšanas atbalsts var būt tikai likviditātes atbalsts aizdevuma garantiju vai aizdevumu veidā. Tomēr apstrīdētais pasākums ir parāda norakstīšana, kas atbilst neatmaksājama dotācijai. Turklāt šis pasākums neparedzēja iespēju, ka atbalsta saņēmējs sešu mēnešu laikā no glābšanas pasākuma atļaušanas varētu iesniegt pārstrukturēšanas plānu vai likvidācijas plānu vai atlidzināt atbalstu pilnībā.
- (40) Tad Komisija izvērtēja apstrīdētā pasākuma kā pārstrukturēšanas atbalsta saderību un pauda šaubas par to, vai ir ievēroti abi galvenie nosacījumi, proti, tāda pārstrukturēšanas plāna esamība, kas nodrošina ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanu saprātīgā termiņā, un atbalsta ierobežošana līdz vajadzīgajam minimumam.

IV. IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI

- (41) Papildus informācijai par faktiem, kas izklāstīti II daļā, atbalsta saņēmējs iesniedza šādus apsvērumus.
- (42) Atbalsta saņēmējs apgalvo, ka iemesls tā finansiālajām grūtībām 2004. gada sākumā bija Nodokļu pārvaldības likuma izmaiņas, saskaņā ar kurām tika ierobežota iespēja pieprasīt nodokļu atlikšanu, to atļaujot tikai reizi gadā. Tā bija svarīga izmaiņa atbalsta saņēmējam, kurš, kā tas pats norādīja, paļāvās uz šo mehānismu iepriekšējos gados.

- (43) Attiecībā uz lietas būtību atbalsta saņēmējs vispirms apgalvoja, ka Komisijai nav piekritības izskatīt apstrīdēto pasākumu, jo šis pasākums tika īstenots pirms pievienošanās dienas un nav piemērojams pēc pievienošanās. Pasākums esot īstenots pirms pievienošanās, jo izlīguma procedūra tika sākta 2004. gada 8. martā, un, kā apgalvo atbalsta saņēmējs, tiesa to apstiprināja 2004. gada 29. aprīlī, t. i., pirms Slovērijas pievienošanās Eiropas Savienībai. Turklāt nodokļu iestādes to, ka tās atbalsta ierosināto izlīgumu, esot minējušas sarunu ietvaros pirms izlīguma procedūras sākšanas. Tikšanās ar Slovērijas Republikas Nodokļu direktorātu notika 2003. gada decembrī, un 2004. gada 3. februārī vietējais nodokļu birojs nosūtīja atbalsta saņēmējam vēstuli, kurā tas esot apstiprinājis iespēju panākt izlīgumu.
- (44) Atbalsta saņēmējs turklāt apgalvoja, ka pat tad, ja Komisija turpina apgalvot, ka tā ir kompetenta rīkoties, apstrīdētais pasākums nav valsts atbalsts, jo ir ievērots tirgus ekonomikas kreditora princips.
- (45) Pirmkārt, atbalsta saņēmējs apgalvo, ka izlīguma salīdzinājums ar nodokļu piedziņu ir maldinošs, jo izlīguma procedūras sākšana liedz vai kavē nodokļu piedziņas procedūru. Tāpēc nodokļu piedziņa nav bijusi iespēja, ko nodokļu birojs varētu izmantot. Turklāt, kā norāda atbalsta saņēmējs, ja tas nebūtu brīvprātīgi sācis izlīgumu, pēc dažām nedēļām vai mēnešiem tam atbilstoši tiesību aktiem, kas regulē maksātnespēju, būtu bijis juridisks pienākums sākt bankrota procedūru vai izlīgumu.
- (46) Otrkārt, atbalsta saņēmējs apgalvo, ka valsts lēmums izvairīties no bankrota un tā vietā meklēt risinājumu, panākot izlīgumu, atbilst tirgus ekonomikas kreditora kritērijam. Kā pierādījumu atbalsta saņēmējs iesniedz divu revidentu un viena bankrota administratora apliecinājumus par to, ka nodokļu birojs saņemtu vairāk un ātrāk izlīguma rezultātā, nevis bankrota procedūrā. Atbalsta saņēmējs iesniedz arī papildu materiālus un statistikas datus, kas liecina, ka bankrota procedūra Slovērijā ilgst vidēji no 3 līdz 7 gadiem un nodrošina tikai ierobežotus ieņēmumus no aktīvu pārdošanas⁽⁹⁾.
- (47) Atbalsta saņēmējs savu analīzi pamato galvenokārt ar revīzijas uzņēmuma EKORDA 2004. gada 7. jūlija ziņojumu, kas esot bijis nodokļu biroja rīcībā pirms kreditoru balsojuma 2004. gada 9. jūlijā. Tomēr netika sniegti pierādījumi par to, ka tā patiešām bija.
- (48) Kā norādīts EKORDA ziņojumā, ieņēmumi no aktīvu pārdošanas bankrota gadījumā labākajā gadījumā būtu SKK 204 miljoni (EUR 5,3 miljoni), kas pēc dažādu maksājumu atskaitīšanas SKK 45 miljonu apmērā būtu tikai SKK 159 miljoni (EUR 4,2 miljoni). Atbalsta saņēmējs pats koriģēja atskaitāmo maksājumu summu (SKK 36 miljoni), un aprēķinātā summa bija SKK 168 miljoni (EUR 4,4 miljoni). Kaut gan nodokļu birojs kā vienīgais atsevišķais kreditors un vislielākais kreditors saņemtu lielāko daļu no šiem ieņēmumiem, tas tik un tā būtu mazāk nekā tas, ko nodokļu birojs saņēma pēc izlīguma.
- (49) Lai iegūtu šo rezultātu, EKORDA kā pamatu izmantoja pamatlīdzekļu, krājumu, skaidras naudas un īstermiņa debitoru parādu uzskaites vērtību, kāda tā bija 2004. gada 31. martā, un veica korekcijas, ņemot vērā to neatgūstamību un zemo vērtību. EKORDA koriģēja atbalsta saņēmēja aktīvu nominālo vērtību ar tā dēvēto likvidācijas koeficientu, ko piemēroja katram aktīvu elementam, ja to pārdotu bankrota ietvaros (45 % pamatlīdzekļiem, 20 % krājumiem un īstermiņa debitoru parādiem un 100 % skaidrai naudai).
- (50) EKORDA min turpmākos nodokļu ieņēmumus no atbalsta saņēmēja darbības⁽¹⁰⁾, nodarbinātības attīstību reģionā un pārtikas apstrādes rūpniecības attīstību Slovērijā kā ļoti svarīgus faktorus, kas liecina par labu atbalsta saņēmēja darbības turpināšanai.

⁽⁹⁾ Atbalsta saņēmējs min tāda uzņēmuma piemēru, kam pieder līdzīgi aktīvi un kas darbojas tajā pašā nozarē, kā arī dažus vispārīgākus statistikas vidējos rādītājus par bankrota procedūras izmantošanu Slovērijā.

⁽¹⁰⁾ Dati par 2004. gadu, ko EKORDA izmantojis savā ziņojumā, liecina, ka 98 % ir PVN un akcīzes nodokļi.

- (51) Atbalsta saņēmējs min arī citus divus ziņojumus. Revidente Marta Kohova (*Marta Kochová*) secināja, ka maksimālie ieņēmumi no aktīvu pārdošanas, kas tomēr netika novērtēti, būtu SKK 100 miljoni (EUR 2,6 miljoni), kas pēc maksājumu atskaitīšanas SKK 22 miljonu apjomā būtu tikai SKK 78 miljoni (EUR 2 miljoni). Bankrota administratore Holovačova (*Holovačová*) esot apgalvojusi, ka, viņasprāt, izlīgums kreditoriem parasti ir izdevīgāks nekā bankrots. Viens no apsvērumiem ir tas, ka kreditors ir ieinteresēts, lai parādnieks turpinātu saimniecisko darbību (turpmākie ieņēmumi no tirdzniecības vai nodokļiem).
- (52) Treškārt, atbalsta saņēmējs apgalvo, ka jāņem vērā ilgtermiņa apsvērumi, piemēram, turpmākie nodokļu ieņēmumi. Tiek apgalvots, ka judikatūra, saskaņā ar kuru sociālpolitiskie apsvērumi nav ņemami vērā tirgus ekonomikas kreditora kritērijā, nav piemērojama, ja valsts iestāde ņem vērā turpmāko nodokļu ieņēmumu aprēķinu⁽¹¹⁾. Atbalsta saņēmējs norāda, ka šajā gadījumā valsts iestādes situācija ir analoga tāda tirgus ekonomikas kreditora situācijai, kas ir piegādātājs, kurš ir ieinteresēts, lai klients nepārtrauktu darbību. Tad atbalsta saņēmējs atsaucas uz judikatūru attiecībā uz tirgus ekonomikas ieguldītāja principu.
- (53) Atbalsta saņēmējs secina, ka tirgus ekonomikas kreditora kritērijs ir ievērots un apstrīdētais pasākums nav valsts atbalsts.
- (54) Atbalsta saņēmējs tomēr apgalvo, ka, ja Komisija tomēr secinātu citādi, apstrīdētais pasākums ir saderīgs kā pārstrukturēšanas atbalsts. Atbalsta saņēmējs apgalvo, ka nodokļu birojs pirms izlīguma atbalstīšanas bija pārbaudījis atbalsta saņēmēja uzņēmējdarbības plāna spēju atjaunot ilgtermiņa dzīvotspēju. Atbalsta saņēmējs norāda, ka oficiāla pārstrukturēšanas plāna neesamībai nav nozīmes situācijā, kad Komisija veic *ex post* novērtējumu, jo pašlaik Komisija var pārliecināties, vai atbalsta saņēmējs faktiski ir kļuvis dzīvotspējīgs. Tomēr atbalsta saņēmējs uzskata, ka *ex ante* novērtējuma gadījumā ir vajadzīgs sīki izstrādāts pārstrukturēšanas plāns. Tad tas īsi raksturo veiktos pārstrukturēšanas pasākumus: pašu kapitāla palielināšanu, darbinieku atlaišanu un krājumu pārdošanu. Atbalsta saņēmējs uzskata, ka spirta un dzērienu uz spirta bāzes ražošanas apturēšana un ražošanas aktīvu iznomāšana uzņēmumam *Old Herold s. r. o.* patiešām ir bijis pārstrukturēšanas pasākums. Kaut gan ražošana sākotnēji tika apturēta tādēļ, ka tika zaudēta licence, atbalsta saņēmējs pēc izlīguma nelūdza piešķirt jaunu licenci.
- (55) Kā norāda atbalsta saņēmējs, tika ievērota arī prasība, ka tā ieguldījumam pārstrukturizācijā jābūt ievērojamam.
- (56) Visbeidzot, atbalsta saņēmējs apgalvo, ka, piemērojot pamatnostādnes, kas attiecas uz pārstrukturēšanas atbalstu, jāņem vērā, ka tas darbojas atbalstāmajā reģionā un ir viens no lielākajiem reģionālajiem darba devējiem.

V. SLOVĀKIJAS REPUBLIKAS APSVĒRUMI

- (57) Savā atbildē uz formālās izmeklēšanas sākšanu Slovērijas iestādes iesniedza dažus apsvērumus par faktiem, kas jau ir minēti iepriekš II daļā.
- (58) Slovērijas iestādes apstiprināja, ka nodokļu birojs, veicot balsošanu par izlīgumu, nav ņēmis vērā valsts atbalsta aspektu. Nodokļu birojs nav uzskatījis izlīgumu par valsts atbalsta veidu, un tāpēc atbalsta saņēmējam netika prasīts iesniegt pārstrukturēšanas plānu, kas atšķiras no uzņēmējdarbības plāna, kurš iesniegts tiesai atbilstoši tiesību aktiem maksātspējas jomā.
- (59) Reaģējot uz atbalsta saņēmēja iesniegtajiem apsvērumiem, Slovērijas iestādes sniedza šādus apsvērumus.

⁽¹¹⁾ Atbalsta saņēmējs atsaucas uz spriedumu apvienotajās lietās C-278/92, C-279/92 un C-280/92, Spānija pret Komisiju (1994. g., *Recueil*, I-4103. lpp.).

- (60) Slovēkijas iestādes neuzskata, ka šajā gadījumā būtu jāņem vērā atbalsta saņēmēja apsvērumi par bankrota procedūru vidējo ilgumu un vidējo peļņu no aktīvu pārdošanas bankrota procedūrā. Tās norāda, ka, ņemot vērā kreditoru mazo skaitu un to, ka ir aktīvi, kam ir pozitīva likvidācijas vērtība, kura ir lielāka par summu, kas samaksāta valstij pēc izlīguma, bankrota procedūra tiktu pabeigta laika posmā, kas sāks par vidējo, un nodokļu biroja ieguvums būtu lielāks nekā izlīguma gadījumā. Slovēkijas vietējais nodokļu birojs veica uzņēmuma pārbaudi 2004. gada 21. jūnijā un konstatēja, ka 2004. gada 17. jūnijā atbalsta saņēmējam bija SKK 161,3 miljoni skaidrā naudā, debitoru parādi SKK 62,8 miljonu vērtībā, spirta un dzērienu uz spirta bāzes krājumi SKK 84 miljonu vērtībā un pamatlīdzekļi, kuru uzskaites vērtība bija SKK 200 miljonu.
- (61) Slovēkijas iestādes uzskata, ka nodokļu piedziņa nodokļu birojam bija reāla alternatīva. Tās apstiprina, ka nodokļu birojs varēja sākt šo procedūru pirms izlīguma, un to būtu varējis darīt arī tad, ja tiesa būtu atteikusies apstiprināt izlīgumu (jo nodokļu birojs kā atsevišķs kreditors balsojumā nebūtu to atbalstījis).
- (62) Slovēkijas iestādes nepiekrīt atbalsta saņēmēja apgalvojumam, ka tā finansiālās grūtības radušās Nodokļu pārvaldības likuma izmaiņu dēļ. Slovēkijas iestādes norāda, ka atbalsta saņēmēja finansiālās grūtības radušās tā finansiālās stratēģijas dēļ, saskaņā ar kuru uzņēmējdarbības veikšanā izmanto netiešos nodokļus; tā vietā atbalsta saņēmējam vajadzēja tikai iekasēt nodokļus no saviem klientiem un pārskaitīt tos valsts budžetā.
- (63) Slovēkijas iestādes nepiekrīt, ka tikšanās ar Nodokļu direktorātu 2003. gada decembrī ir pierādījums par nodokļu biroja iepriekšēju piekrišanu izlīguma procedūrai. Tās iesniedza 2004. gada 6. jūlija vēstuli, kuru Nodokļu direktorāts nosūtījis nodokļu birojam un kurā tam dots norādījums nepiekrīt atbalsta saņēmēja ierosinātajam izlīgumam, jo tas nav izdevīgs valstij. Šajā vēstulē ir minēta cita, vispārīga vēstule, proti, Nodokļu direktorātam adresētā finanšu ministra 2004. gada 15. janvāra vēstule, kurā tam lūgts nodrošināt, ka netiek dota piekrišana tiem izlīgumiem ar kreditoriem priekšlikumiem, kas paredzētu debitoru nodokļu parādu norakstīšanu, kuru veic nodokļu iestādes. Turklāt Slovēkijas iestādes 2004. gada 3. februāra vēstuli, ko minējis atbalsta saņēmējs (sk. 43. punktu), interpretē kā tādu, kurā nepārprotami tiek pausta nepiekrīšana izlīgumam 35 % līmenī.
- (64) Slovēkijas iestādes apgalvo, ka atbalsta saņēmējs nav termiņā maksājis akcīzes nodokļus laikposmā no 2001. gada janvāra līdz 2004. gada martam un ir regulāri atlicis savu fiskālo saistību izpildi.
- (65) Slovēkijas iestādes norāda, ka būtiskas aplēšu atšķirības abu revidentu ziņojumos (sk. 48. un 51. punktu) rada šaubas par abu ziņojumu ticamību. Iestādes jo īpaši šaubās par likvidācijas koeficientu, ko apgrozāmajiem aktīviem piemērojis EKORDA. Šim koeficientam vajadzētu būt lielākam par 20 %.
- (66) Visbeidzot, Slovēkijas iestādes norāda, ka atbalsta saņēmējs nebija izstrādājis dzīvotspējīgu pārstrukturēšanas plānu un ierosinātos izlīguma pasākumus nevar uzskatīt par pārstrukturēšanas pasākumiem.

VI. NOVĒRTĒJUMS

1. KOMISIJAS KOMPETENCE

- (67) Tā kā daži no šiem attiecīgajiem notikumiem norisinājās pirms Slovēkijas pievienošanās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā, Komisijai vispirms jānosaka, vai tā ir kompetenta rīkoties attiecībā uz apstrīdēto pasākumu.
- (68) Pasākumus, kas tika īstenoti pirms pievienošanās un kas pēc pievienošanās nav piemērojami, Komisija nevar izvērtēt ne saskaņā ar pārejas posma mehānisma procedūru, ko reglamentē Pievienošanās līguma IV pielikuma 3. punkts, ne saskaņā ar LESD 108. pantā noteiktajām procedūrām. Ne Pievienošanās līgums, ne Līgums par Eiropas Savienības darbību neparedz, ka šie pasākumi ir jāizvērtē, un nedod Komisijai tiesības to darīt.

- (69) Tomēr pasākumi, ko īsteno pēc pievienošanās, nepārprotami ir Komisijas kompetencē. Lai noteiktu, kurā brīdī tika īstenots kāds konkrēts pasākums, būtiskais kritērijs ir juridiski saistošs tiesību akts, saskaņā ar kuru kompetentā valsts iestāde apņemas piešķirt atbalstu ⁽¹²⁾.
- (70) Atbalsta saņēmējs apgalvoja, ka apstrīdētais pasākums tika īstenots pirms pievienošanās un nav piemērojams pēc tās (sk. 43. punktu).
- (71) Komisija nevar piekrist atbalsta saņēmēja izvirzītajiem argumentiem. Priekšlikums sākt izlīguma procedūru ir nevis piešķirējas iestādes rīcība, bet gan atbalsta saņēmēja rīcība. Tāpat arī tiesas lēmums sākt izlīguma procedūru nav piešķirējas iestādes rīcība. Minētais lēmums tikai ļāva atbalsta saņēmējam un tā kreditoriem turpināt sarunas par izlīgumu, bet tas nepārprotami nav piešķiršanas pasākums. Nav pierādījumu par to, ka Nodokļu direktorāts būtu paudis piekrišanu apstrīdētajam pasākumam tikšanās laikā 2003. gada decembrī. Gluži pretēji – Slovākijas iestādes noliedza jebkādu šādu iepriekšēju piekrišanu. Vēstulē, kas datēta ar 2004. gada 3. februāri, ir nepārprotami pausta atteikšanās pieņemt priekšlikumu nokārtot parādu 35 % līmenī.
- (72) Kompetentās iestādes lēmums norakstīt daļu no tās prasījumiem tika pieņemts 2004. gada 9. jūlijā, kad nodokļu birojs piekrita atbalsta saņēmēja ierosinātajam izlīgumam.
- (73) Attiecīgi jautājums par to, vai konkrētais pasākums ir piemērojams pēc pievienošanās, vairs nav aktuāls.
- (74) Tādēļ Komisija secina, ka tai ir kompetence novērtēt apstrīdēto pasākumu saskaņā ar LESD 108. pantu.

2. VALSTS ATBALSTA ESAMĪBA LESD 107. PANTA 1. PUNKTA IZPRATNĒ

- (75) LESD 107. panta 1. punktā noteikts, ka ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, un iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (76) Parāda valsts iestādei, piemēram, nodokļu birojam, norakstīšana ir valsts līdzekļu izmantošanas veids. Tā kā konkrētais pasākums ir izdevīgs atsevišķam uzņēmumam, tas ir selektīvs.
- (77) Pirms notikumiem, kas izraisīja maksātspējas procedūru, atbalsta saņēmējs darbojās spirta un dzērienu uz spirta bāzes, bezalkoholisko dzērienu un konservētu augļu un dārzeņu ražošanas tirgū. Atbalsta saņēmējs 2003. gadā bija trešais lielākais spirta un dzērienu uz spirta bāzes ražotājs Slovākijā. Pēc tam, kad tas 2004. gada martā zaudēja licenci, kas ļauj ražot spirtu un dzērienus uz spirta bāzes, atbalsta saņēmējs nodarbojās ar tāda spirta un dzērienu uz spirta bāzes vairumtirdzniecību, kurus ražojis cits uzņēmums, proti, *Old Herold*, s. r. o., izmantojot atbalsta saņēmēja ražošanas līdzekļus, ko *Old Herold*, s. r. o. nomā. Visos segmentos, kuros atbalsta saņēmējs darbojās pirms izlīguma un kuros tas darbojas pašlaik, notiek tirdzniecība starp dalībvalstīm.
- (78) Lēmumā sākt formālu izmeklēšanas procedūru Komisija pauda šaubas par to, vai pasākums kropļo vai draud kropļot konkurenci, radot atbalsta saņēmējam priekšrocību, ko tas parasti tirgū nebūtu varējis iegūt. Proti, Komisijai bija šaubas par to, vai valsts attiecībā uz atbalsta saņēmēju rīkojās kā tirgus ekonomikas kreditors.
- (79) Tika konstatēts, ka kreditoru nolīgums paredzēja vienādus parādsaistību nokārtošanas nosacījumus gan privātajiem kreditoriem, gan nodokļu birojam (publiskajam kreditoram). Noteiktā datumā 35 % no parāda bija jāsamaksā kreditoriem, un atbalsta saņēmējs to arī izdarīja. Pārējie 65 % bija jānoraksta.

⁽¹²⁾ Spriedums lietā T-109/01, *Fleuren Compost* pret Komisiju (2004. g., *Recueil*, II-132. lpp., 74. punkts).

- (80) Tomēr nodokļu biroja kā kreditora stāvoklis šajā gadījumā bija neparasti labvēlīgs, un to nevar pielīdzināt tipiskam kreditora stāvoklim bankrota procedūrā. Nodokļu biroja juridiskā un ekonomiskā situācija pirms kreditoru nolīguma bija daudz labvēlīgāka nekā privāto kreditoru situācija. Nodokļu birojs, kuram bankrota procedūrā bija vairāk nekā 99 % no visiem prasījumiem, bija ne tikai dominējošais un noteicošais kreditors, bet tas bija arī atsevišķais kreditors, un šis faktors ir vēl svarīgāks. Tādēļ tā prasījumus jebkurā bankrota procedūras laikā varēja apmierināt, izmantojot ieņēmumus no nodrošināto aktīvu pārdošanas; kā minēts 18. punktā iepriekš, minētie ieņēmumi tiktu izmantoti vienīgi, lai apmierinātu atsevišķā kreditora prasījumus. Tādēļ ir rūpīgi jāpārbauda, vai nodokļu birojs izmantoja visus tā rīcībā esošos līdzekļus, lai panāktu savu debitoru parādu atmaksu pēc iespējas lielākā apmērā, tāpat kā rīkotos kreditors tirgus ekonomikas apstākļos.
- (81) Nosacījumi, kuriem ir jāatbilst pasākumam, lai to varētu kvalificēt par atbalstu LESD 107. panta izpratnē, nav izpildīti, ja uzņēmums, kas saņem labumu, tādu pašu labumu kā to, kas ir nodots tā rīcībā no valsts līdzekļiem, varētu saņemt apstākļos, kas atbilst parastiem tirgus apstākļiem⁽¹³⁾. Novērtējumu principā veic, piemērojot privātā tirgus kreditora kritēriju. Ja publisks kreditors piešķir maksājuma atvieglojumus saistībā ar parādu, kas kādam uzņēmumam jāsamaksā attiecīgajam publiskajam kreditoram, šādi maksājumu atvieglojumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ja, ņemot vērā šādi sniegtās ekonomiskās priekšrocības apmēru, uzņēmums, kurš saņem atvieglojumus, acīmredzami nebūtu saņēmis līdzīgus atvieglojumus no tāda privāta kreditora situācijā, kas pēc iespējas līdzīga publiskā kreditora situācijai, kurš no finansiālās grūtībās nonākuša parādnieka vēlas atgūt viņam pienākošās summas⁽¹⁴⁾.
- (82) Privātā tirgus dalībnieka kritērija piemērošana galu galā ir atkarīga no tā, vai attiecīgā dalībvalsts piešķir uzņēmumam ekonomiskas priekšrocības citādi, nekā īstenojot valsts varu. No tā izriet, ka gadījumā, ja dalībvalsts administratīvajā procesā atsaucas uz minēto kritēriju, tai šaubu gadījumā ir jāpārbauda, vai ar objektīviem un pārbaudāmiem pierādījumiem jāpierāda, ka īstenotais pasākums izriet no tās kā privāta tirgus dalībnieka statusa. Šiem pierādījumiem ir skaidri jāaplūcina, ka attiecīgā dalībvalsts ir pieņēmusi lēmumu rīkoties šādi pirms vai vienlaikus ar ekonomiskās priekšrocības piešķiršanu. Tādējādi var būt nepieciešams sniegt pierādījumus, kas liecina, ka lēmums balstījās uz ekonomiskiem novērtējumiem, kuri ir līdzīgi tiem, ko šādos apstākļos būtu veicis racionāls privātais tirgus dalībnieks situācijā, kas pēc iespējas līdzīga dalībvalsts situācijai. Tomēr ekonomiskie novērtējumi, kas ir veikti pēc priekšrocības piešķiršanas, vai retrospektīvs konstatējums, ka attiecīgās dalībvalsts veiktā rīcība tiešām bija ienesīga, vai vēlāki pamatojumi faktiski veiktās rīcības izvēlei nav pietiekami⁽¹⁵⁾.
- (83) Īsumā – Slovērijas Republika apgalvo, ka, viņsprāt, attiecīgais pasākums ir valsts atbalsts. Tā atzina, ka izlīguma laikā jautājums par valsts atbalstu vienkārši netika apsvērts, un pieprasīja apstrīdēto pasākumu uzskatīt par glābšanas atbalstu. Līdz ar to šķiet, ka iepriekš minētās judikatūrā paredzētās prasības šajā gadījumā nav ievērotas un apstrīdētais pasākums ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- (84) Atbalsta saņēmējs iebilda, ka pasākums ir uzskatāms par atbalstu, un iesniedza iepriekš minētos dokumentus, tostarp, divu revidentu ziņojumus.
- (85) Pamatojoties uz atbalsta saņēmēja un Slovērijas iestāžu sniegto informāciju, Komisija konstatēja turpmāk izklāstītos faktus par atbalsta saņēmēja finansiālo stāvokli attiecīgajā gadā, ciktāl tas attiecas uz tirgus ekonomikas kreditora kritērija piemērošanu. Skaitļus par 2004. gada 31. martu, ko iesniedza atbalsta saņēmējs, un skaitļus par 2004. gada 17. jūniju, ko iesniedza Slovērijas iestādes, Komisija nevar pārbaudīt atbalsta saņēmēja pārskatos. Tomēr Komisijai nav iemesla šos datus apšaubīt.

⁽¹³⁾ 2013. gada 24. janvāra spriedums lietā C-73/11 P *Frucona Košice* (Krājumā vēl nav publicēts, 70. punkts).

⁽¹⁴⁾ Sk. spriedumu lietā C-342/96 Spānija pret Komisiju (1999. g., *Recueil*, I-2459. lpp., 46. punkts); spriedumu lietā C-256/97 *DM Transport* (1999. g., *Recueil*, I-3913. lpp., 30. punkts); 2012. gada 5. jūnija spriedumu lietā C-124/10 P Komisija pret *EDF* (Krājumā vēl nav publicēts, 79. punkts) un spriedumu lietā C-73/11 P *Frucona Košice*, kas minēts iepriekš, 73. punkts.

⁽¹⁵⁾ Skatīt iepriekš minētā sprieduma lietā C-124/10 P Komisija pret *EDF* 81.–85. punktu.

3. tabula

Atbalsta saņēmēja finansiālais stāvoklis 2003.–2004. gadā [miljonos SKK]

	31.12.2003 ⁽¹⁾ .	31.3.2004 ⁽²⁾ .	28.4.2004 ⁽³⁾ .	17.6.2004 ⁽⁴⁾ .	31.12.2004 ⁽⁵⁾ .
Ilgtermiņa aktīvi ⁽⁶⁾	208	205	204	200	200
Krājumi	119	209	176	84	52
Skaidra nauda	3	50	94	161	27
Īstermiņa komerciālie debitoru parādi	128	98 ⁽⁷⁾	80	63 ⁽⁸⁾	97

⁽¹⁾ Avots: atbalsta saņēmēja iesniegtā bilance par laika posmu no 2003. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim. Visi lielumi ir norādīti kā uzskaites vērtība.

⁽²⁾ Avots: EKORDA 2004. gada 7. jūlija ziņojums, ņemot vērā uzskaites vērtību, izņemot debitoru parādus, kas ir koriģēti likvidācijas vērtībā.

⁽³⁾ Avots: atbalsta saņēmēja iesniegtā bilance par laika posmu no 2004. gada 1. janvāra līdz 28. aprīlim. Visi lielumi ir norādīti kā uzskaites vērtība.

⁽⁴⁾ Informācija, ko sniegušas Slovākijas iestādes un kas iegūta pārbaudē uz vietas, kuru nodokļu birojs veica atbalsta saņēmēja telpās 2004. gada 17. jūnijā (sk. 60. punktu iepriekš).

⁽⁵⁾ Avots: atbalsta saņēmēja iesniegtais gada ziņojums par 2004. gadu. Visi lielumi ir norādīti kā uzskaites vērtība.

⁽⁶⁾ Zeme, ēkas, iekārtas, nemateriālie aktīvi, finanšu aktīvi.

⁽⁷⁾ Saskaņā ar EKORDA apgalvoto īstermiņa aktīvu uzskaites vērtība, kas ir SKK 166 miljoni, ir jākorģē likvidācijas vērtībā, kas ir SKK 98 miljoni (sk. 97. punktu turpmāk).

⁽⁸⁾ Nav skaidrs, vai šis skaitlis norādīts kā īstermiņa debitoru parādu uzskaites vērtība vai kā likvidācijas vērtība. Drošības dēļ Komisija uzskatīja, ka minētais skaitlis ir norādīts kā uzskaites vērtība.

- (86) Komisija vispirms pārbaudīs pierādījumus, ko iesniedzis atbalsta saņēmējs, pamatojot apgalvojumu, ka bankrota procedūra nodokļu birojam būtu neizdevīgāka par izlīguma procedūru (2.1. iedaļa). Pēc tam Komisija pārbaudīs situāciju attiecībā uz nodokļu piedziņu (2.2. iedaļa). Visbeidzot Komisija pārbaudīs citus pierādījumus, ko iesniedza Slovākijas iestādes un atbalsta saņēmējs (2.3. iedaļa).
- (87) Kā minēts 37. punktā, izlīgumā iekļaujamā parāda apjoms ārķartas apelācijas procedūras rezultātā tika samazināts. Tomēr jānorāda, ka šis spriedums tika taisīts vairākus gadus pēc lēmuma noslēgt izlīgumu. Tirdzniecības ekonomikas kreditora kritērija piemērošanas nolūkā standarts, ar kura palīdzību novērtē publiskā kreditora rīcību, ir informācija, kas bija pieejama laikā, kad hipotētiskais kreditors būtu novērtējis, kāda rīcība būtu vispiemērotākā. Tādēļ turpmāk izklāstītajā analizē ir izmantoti skaitļi, kas iekļauti 2004. gada 23. jūlijā noslēgtajā nolīgumā.

2.1. Izlīguma ar kreditoriem un bankrota salīdzinājums

- (88) Lai novērtētu, vai atbalsta saņēmējam faktiski tika piešķirta priekšrocība, Komisijai ir jāveic visaptverošs novērtējums, ņemot vērā visus būtiskos pierādījumus lietā, kuri ļauj tai noteikt, vai uzņēmums, kas saņem labumu, salīdzināmus atvieglojumus acīmredzami nebūtu saņēmis no privātā kreditora ⁽¹⁶⁾. Proti, tai ir jāpārbauda, vai nodokļu birojam labāk būtu bijis pieņemt izlīgumā ierosinātos nosacījumus vai arī tas būtu guvis lielāku labumu, ja tiktu sāktu bankrota procedūra.
- (89) Komisija uzskata, ka EKORDA ziņojums nav ticams pamats ierosinātā izlīguma salīdzināšanai ar hipotētisko bankrota procedūru. Slovākijas iestādes piekrīt Komisijai šajā jautājumā.
- (90) Vispirms Komisija norāda, ka, sniedzot ziņojumu 2004. gada 7. jūlijā (tikai divas dienas pirms kreditoru sanāksmes), EKORDA savos aprēķinos ir izmantojis atbalsta saņēmēja aktīvu stāvokli, kāds tas bijis 2004. gada 31. martā. No 3. tabulas ir saprotams, ka pēc 2004. gada 31. marta dažādo aktīvu līmenis bija būtiski mainījies. Jo īpaši – bija pārdota ievērojama krājumu daļa, tādējādi palielinot skaidras naudas uzkrājumus. Šīm izmaiņām ir liela nozīme,

⁽¹⁶⁾ Skatīt iepriekš minētās lietas C-124/10 P Komisija pret EDF 86. punktu.

piemērojot likvidācijas koeficientus, kuru apjoms ir no 20 % attiecībā uz krājumiem un īstermiņa debitoru parādiem līdz 100 % attiecībā uz skaidru naudu. Pat tad, ja EKORDA aplēstie likvidācijas koeficienti ir bijuši pareizi (ko Komisija apstrīd turpmāk minēto iemeslu dēļ), un piemērojot EKORDA izmantoto metodoloģiju, turpmāk tabulā ir norādīts, kā atšķirtos EKORDA aprēķinu rezultāti, ja to ieguvē būtu izmantoti skaitļi, kas attiecas uz 2004. gada 28. aprīli un 2004. gada 17. jūniju, t. i., vēl pirms kreditoru sanāksmes 2004. gada 9. jūlijā.

4. tabula

Tā iespējamā ieguvuma salīdzinājums, ko atbalsta saņēmējs būtu guvis, pārdodot aktīvus bankrota procedūrā [miljonos SKK].

		Situācija					
		31.3.2004.		28.4.2004.		17.6.2004.	
	Likvidācijas koeficients [%]	Uzskaites vērtība	Ieguvums	Uzskaites vērtība	Ieguvums	Uzskaites vērtība	Ieguvums
Ilgtermiņa aktīvi	45	205	92	204	92	200	90
Krājumi	20	209	42	176	35	84	17
Īstermiņa debitoru parādi	20	98 ⁽¹⁾	20	86 ⁽²⁾	17	37 ⁽³⁾	7
Skaidra nauda	100	50	50	94	94	161	161
Kopā			204		238		275

⁽¹⁾ Šī ir uzskaites vērtība (SKK 166 miljoni), ko EKORDA koriģēja, lai atspoguļotu debitoru parādu likvidācijas vērtību.

⁽²⁾ Šis ir tās likvidācijas vērtības tuvinājums, ko Komisija noteica, īstermiņa debitoru parādu uzskaites vērtību (SKK 147 miljoni) koriģējot ar tādu pašu koeficientu, kādu EKORDA izmantoja savā analizē (sk. 3. tabulas 6. zemspvītras piezīmi).

⁽³⁾ Šis ir tās likvidācijas vērtības tuvinājums, ko Komisija noteica, īstermiņa debitoru parādu uzskaites vērtību (SKK 63 miljoni; sk. arī šīs tabulas 1. zemspvītras piezīmi) koriģējot ar tādu pašu koeficientu, kādu EKORDA izmantoja savā analizē (sk. 16. zemspvītras piezīmi). Tomēr Komisija norāda, ka, spriežot pēc Slovērijas iestāžu sniegtās informācijas, debitoru parādi, kuru vērtība bija SKK 63 miljoni, bija izpildāmi debitoru parādi. Tāpēc ir ļoti apšaubāms, vai ir vajadzīga jebkāda to uzskaites vērtības korekcija. Ja minēto debitoru parādu uzskaites vērtība patiešām ir SKK 63 miljoni, kopējais ieguvums bankrota procedūrā 2004. gada 17. jūnijā būtu bijis SKK 331 miljons (EUR 8,7 miljoni).

- (91) Jānorāda, ka uzņēmējdarbības plānā, ko atbalsta saņēmējs iesniedzis tiesai, ir paredzēts, ka no 2004. gada marta līdz maijam tiks pārdoti krājumi SKK 110 miljonu vērtībā. Tāpēc EKORDA vajadzēja zināt, ka pēc 2004. gada 31. marta atbalsta saņēmēja aktīvi būtiski mainīsies, taču EKORDA nav ņēmis to vērā.
- (92) Ja tiktu ņemta vērā atbalsta saņēmēja aktīvu uzskaites vērtība pēc 2004. gada 28. aprīļa, tiktu secināts, ka iespējamais ieguvums no atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošanas bankrota procedūrā būtu bijis lielāks, nekā aplēsts ziņojumā (SKK 238 miljoni jeb EUR 6,3 miljoni SKK 204 miljonu jeb EUR 5,3 miljonu vietā). Analizē izmantojot 2004. gada jūnija skaitļus, tiktu skaidri secināts, ka iespējamais ieguvums no atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošanas bankrota procedūrā (SKK 275 miljoni; EUR 7,2 miljoni) būtu lielāks, nekā tas, kas iekļauts izlīguma priekšlikumā, un nodokļu birojam būtu jāizmanto veto tiesības un jānoraida priekšlikums, kā rezultātā izlīguma procedūra tiktu izbeigta. Komisija atkārtoti norāda, ka iepriekš minētie rezultāti tika iegūti, izmantojot EKORDA pieņēmumus un metodoloģiju.
- (93) Tomēr Komisija nevar pieņemt EKORDA izmantoto metodoloģiju un neuzskata, ka atbalsta saņēmēja pieņēmumi ir ticami. Šim secinājumam par labu liecina Slovērijas iestāžu šaubas, kas minētas 60. un 65. punktā.
- (94) Vispirms jāmin, ka savā ziņojumā EKORDA nepaskaidro, kā tas noteicis minētos trīs likvidācijas koeficientus. Likvidācijas koeficientu mērķis ir aprēķināt to aktīvu atlikušo vērtību, kas pārdoti likvidācijas procesā, ņemot vērā pārdošanas veidu, piemēram, aktīvi pārdoti atsevišķi, steidzamā kārtā utt. Tādēļ tiek pieņemts, ka aktīvu vērtība, ko iegūst likvidācijas izpārdošanā, parasti ir zemāka par uzskaites vērtību atkarībā no aktīvu veida. Likvidācijas koeficients ir procentuālā attiecība starp aktīvu vērtību, kas iegūta likvidācijas ceļā, un uzskaites vērtību.

- (95) Turklāt likvidācijas koeficients attiecībā uz ilgtermiņa aktīviem, proti, 45 %, šķiet pārāk zems. Atbalsta saņēmējs norāda, ka to viņa aktīvu vērtība, kas iekļāta par labu nodokļu birojam, bija SKK 194 miljoni⁽¹⁷⁾. Atbalsta saņēmējs apgalvo, ka šī vērtība ir izteikta cenās, ko neatkarīgi eksperti bija aplēsuši 2003./2004. gadu mijā. Komisija uzskata, ka šādi "ekspertu cenai" parasti jāatspoguļo aktīva vispārējā vērtība, izsakot cenu, par kādu aktīvu var pārdot konkrētajā brīdī. Jāatgādina, ka šiem aktīviem ekspertu aplēstā vērtība tika noteikta, lai noskaidrotu to vērtību kā nodrošinājumu Slovākijas iestādēm attiecībā uz atbalsta saņēmēja atlikto nodokļu parādu, kā tas paredzēts Nodokļu pārvaldības likumā. EKORDA nesniedz paskaidrojumus par to, kādēļ ieguvums no ilgtermiņa aktīvu pārdošanas bankrota procedūrā būtu tikai 45 % no uzskaites vērtības SKK 205 miljonu apmērā, lai gan pats atbalsta saņēmējs šo aktīvu vērtību uzskata par daudz augstāku.
- (96) Attiecībā uz atbalsta saņēmēja argumentu, ka būtu sarežģīti atrast pircēju, jo lielākā daļa no iekļātajām iekārtām tika izmantotas tikai spirta un dzērienu uz spirta bāzes, bezalkoholisko dzērienu vai konservētu augļu ražošanā, Komisijai ir šādi divi apsvērumi. Pirmkārt, iekļātā nekustamā īpašuma "ekspertu cena" bija SKK 105 miljoni, kas ir augstāka nekā kopējais ieguvums, kādu prognozēja EKORDA (SKK 92 miljoni). Otrkārt, uzņēmuma faktiskā attīstība liecina, ka daži no šiem ražošanas aktīviem tika ātri atrasts jauns lietotājs, proti, *Old Herold s.r.o.* Tiklīdz atbalsta saņēmējs bija zaudējis licenci, kas ļāva tam ražot spirtu un dzērienus uz spirta bāzes, tā ražošanas aktīvi tika iznomāti uzņēmumam *Old Herold*. Tāpēc šķiet, ka par šiem ražošanas aktīviem bija tūlītēja konkurentu interese.
- (97) Attiecībā uz krājumiem Slovākijas iestādes uzskata, ka likvidācijas koeficientam vajadzētu būt augstākam par 20 %.
- (98) Atbalsta saņēmējs varēja iegūt SKK 110 miljonus, pārdodot savus krājumus 2004. gadā (sk. 35. punktu), t. i., vairāk nekā 50 % no krājumu uzskaites vērtības, uz kuru savā novērtējumā balstījās EKORDA. Tas skaidri liecina par to, ka likvidācijas koeficients, kas ir 20 %, ir pārāk zems. Šo secinājumu apstiprina izmaiņas 2004. gada bilancē attiecībā uz krājumiem. Turklāt pats atbalsta saņēmējs savā uzņēmējdarbības plānā bija aplēsis, ka ieguvums no krājumu pārdošanas laikposmā no 2004. gada marta līdz maijam būs SKK 110 miljonu (sk. 35. punktu). EKORDA šīs aplēses neņēma vērā. Visbeidzot, ņemot vērā atbalsta saņēmēja darbības veidu, var pieņemt, ka krājumos bija galaprodukti vai pusfabrikāti, ko varēja pārdot tieši izplatītājiem vai patērētājiem, un arī tas liecina par labu lielākam likvidācijas koeficientam.
- (99) Komisija uzskata, ka likvidācijas koeficientam, kas attiecas uz krājumiem, vajadzēja būt 52 %. Šis skaitlis balstās uz atbalsta saņēmēja aplēsēm par ieguvumu, ko tas gūtu, pārdodot krājumus nolūkā finansēt nolīgumu (t. i., SKK 110 miljonu). Tādēļ, ņemot vērā uzskaites vērtību attiecīgajā laikā (SKK 209 miljoni), vienīgais iespējamais likvidācijas koeficients attiecībā uz krājumiem bija vismaz 52 % (52 % no 209 miljoniem ir 110 miljonu).
- (100) Attiecībā uz īstermiņa debitoru parādiem EKORDA izmantoja divkārtu korekciju. Vispirms tas koriģēja minēto parādu uzskaites vērtību, izmantojot koeficientu 59 % apmērā (uzskaites vērtība bija SKK 166 miljoni, un vērtība, ko EKORDA izmantoja savos aprēķinos, bija SKK 98 miljoni) un tad papildus izmantoja zemo likvidācijas koeficientu, proti, 20 %. Šī metodoloģija ir apstrīdama. Var būt pieņemami koriģēt debitoru parādu uzskaites vērtību, lai atspoguļotu to faktisko vērtību konkrētā brīdī. Tomēr EKORDA nepaskaidro, kāpēc ieguvums bankrota/likvidācijas gadījumā būtu tikai viena piektā daļa (SKK 20 miljonu) no ieguvuma, ko, kā uzskatīja pats atbalsta saņēmējs, tas varētu gūt no saviem parādniekiem (SKK 98 miljoni).
- (101) Īstermiņa debitoru parādu uzskaites vērtību, pamatojoties uz skaitļiem 2004. gada martā (SKK 166 miljoni), EKORDA koriģēja līdz SKK 98 miljoniem, lai ņemtu vērā neiekasējamās vai zemas kvalitātes debitoru parādas. Turklāt koriģētajai uzskaites vērtībai EKORDA piemēroja likvidācijas koeficientu, kas bija tikai 20 %. Ja EKORDA noteikto koeficientu īstermiņa debitoru parādu uzskaites vērtības koriģēšanai, proti, 59 %, piemēro uzskaites vērtībai, pamatojoties uz skaitļiem 2004. gada jūnijā (SKK 63 miljoni), rezultātā iegūst SKK 37 miljonus. Tomēr saskaņā ar Slovākijas iestāžu sniegto informāciju debitoru parādi, kuru vērtība bija SKK 63 miljoni, bija izpildāmi debitoru parādi. Tāpēc ir apšaubāms, vai ir vajadzīga jebkāda to uzskaites vērtības korekcija.

⁽¹⁷⁾ Slovākijas iestādes apstrīd šo skaitli, kā tas ir paskaidrots turpmāk.

- (102) Jebkurā gadījumā nav acīmredzama iemesla, kura dēļ likvidācijas vērtībai vajadzētu būt pat zemākai nekā koriģētie skaitļi. Tādēļ Komisija uzskata, ka sagaidāmais ieguvums no īstermiņa debitoru parādiem noteikti nav mazāks par koriģēto skaitli, proti, SKK 37 miljoniem.
- (103) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija koriģēja EKORDA aplēses un veica jaunu novērtējumu, izmantojot skaitļus 2004. gada jūnijā. Šis novērtējums skaidri liecina, ka iespējamais ieguvums no atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošanas bankrota procedūrā būtu bijis daudz lielāks par EKORDA ziņojumā paredzēto ieguvumu. Rezultāti ir sniegti turpmāk redzamajā tabulā.

5. tabula

Tā iespējamā ieguvuma salīdzinājums, ko atbalsta saņēmējs būtu guvis, pārdodot aktīvus bankrota procedūrā.

EKORDA skaitļi salīdzinājumā ar Komisijas koriģētajiem skaitļiem (SKK miljonos)

	EKORDA (31.3.2004.).		Korekcija (17.6.2004.).	
	Uzskaites vērtība	Ieguvums	Uzskaites vērtība	Ieguvums
Ilgtermiņa aktīvi	205	92	200	194 ⁽¹⁾
Krājumi	209	42	84	43 ⁽²⁾
Īstermiņa debitoru parādi	98 ⁽³⁾	20	63	37 ⁽⁴⁾
Skaidra nauda	50	50	161	161
Kopā	562	204	508	435

⁽¹⁾ Izmeklēšanas procedūrā atbalsta saņēmējs norādīja, ka to viņa ilgtermiņa aktīvu vērtība, kas iekļāta par labu nodokļu birojam, bija SKK 194 miljoni. Tas ir neatkarīga vērtētāja novērtējums, kas izteikts kā "eksperta cena". Minētajai cenai jābūt tuvinājumam tai cenai, par kādu aktīvus varēja pārdot konkrētajā laikā. Jānorāda, ka šī ir minimālā cena; Slovērijas iestādes ir aplēsušas, ka iekļāto aktīvu cena ir SKK 397 miljoni.

⁽²⁾ Izmantotais likvidācijas koeficients ir 52 %. Šādu likvidācijas koeficientu var secināt no fakta, ka atbalsta saņēmējs ir norādījis, ka tas plānoja iegūt vismaz SKK 110 miljonus, pārdodot krājumus nolūkā finansēt izlīgumu. Taču, pamatojoties uz uzskaites vērtību SKK 209 miljonu apmērā, tas bija iespējams tikai tad, ja likvidācijas koeficients attiecībā uz krājumiem bija vismaz 52 % (SKK 110 miljonu/SKK 209 miljoniem).

⁽³⁾ Šī ir uzskaites vērtība (SKK 166 miljoni), ko EKORDA koriģēja, lai atspoguļotu debitoru parādu likvidācijas vērtību.

⁽⁴⁾ Šī ir īstermiņa debitoru parādu vērtība pēc to uzskaites vērtības (SKK 63 miljoni) koriģēšanas, piemērojot EKORDA izmantoto koeficientu, proti, 59 %. Nav acīmredzama iemesla, kura dēļ likvidācijas vērtībai pēc šādas korekcijas vajadzētu būt zemākai.

- (104) Saskaņā ar atbalsta saņēmēja apsvērumiem par lēmumu sākt procedūru bankrota procedūras izmaksām vajadzētu būt 18 % no aplēstajiem ieņēmumiem no atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošanas minētajā procedūrā. Atbalsta saņēmējs apgalvo, ka tas ir piemērots rādītājs, ņemot vērā Pasaules Bankas 2004. gada ziņojumu ⁽¹⁸⁾. Tādējādi, ja šī procentu likme tiktu piemērota iespējamā ieguvuma no atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošanas koriģētajai vērtībai (ko noteica Komisija), tad bankrota procedūras izmaksas būtu SKK 78,3 miljoni. Ja šo summu atskaita no koriģētā ieguvuma no atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošanas, iegūst summu, kas ir lielāka par to, kuru nodokļu birojs saņemta saskaņā ar izlīgumu (435 miljoni – 78,3 miljoni = 356,7 miljoni; bet summa izlīguma ietvaros bija SKK 224,3 miljoni).
- (105) Kā norādīts 5. tabulā, iespējamais ieguvums no atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošanas būtu SKK 435 miljoni. Ņemot vērā, ka nodokļu birojs būtu saņēmis gandrīz 100 % no ieņēmumiem no pārdošanas ⁽¹⁹⁾, un pat pieņemot, ka bankrota procedūras izmaksas būtu līdz pat 18 % apmērā no šiem ieņēmumiem, kā to apgalvojis atbalsta saņēmējs, nodokļu birojs būtu saņēmis par SKK 132,4 miljoniem vairāk nekā izlīguma rezultātā.

⁽¹⁸⁾ Jānorāda, ka citos atbalsta saņēmēja iesniegtajos ziņojumos (proti, EKORDA un revidentes Kohovas ziņojumā) ir norādīta nedaudz lielāka izmaksu procentuālā daļa, proti, aptuveni 22 %. Tomēr ņemot vērā, ka procedūra šajā gadījumā, visdrīzāk, būtu īsāka par vidējo bankrota procedūras ilgumu, šķiet, ka nav iemesla, kura dēļ izmaksām vajadzētu būt lielākām nekā vidēji izmaksām procedūrās, kā norādīts Pasaules Bankas ziņojumā. Varētu sagaidīt, ka kreditoru nelielā skaita un parāda vienkāršās struktūras dēļ (vairāk nekā 99 % parāda ir vienam kreditoram) izmaksas būtu mazākas par vidējām izmaksām.

⁽¹⁹⁾ Tas būtu saņēmis 100 % no iekļātajiem aktīviem (SKK 194 miljoni) un vairāk nekā 99 % no ieņēmumiem, kas gūti no pārējo aktīvu pārdošanas.

- (106) Turklāt pat tad, ja atbalsta saņēmēja aktīviem, kādi tie bija 2004. gada jūnijā, piemērotu ļoti zemo likvidācijas koeficientu, ko norādīja EKORDA, iespējama ieguvums no šo aktīvu pārdošanas (pēc tam, kad atskaitītas bankrota procedūras izmaksas 18 % apmērā) būtu SKK 225,5 miljoni, kas joprojām ir vairāk nekā summa, par kuru nodokļu birojs vienotās saskaņā ar izlīgumu ⁽²⁰⁾.
- (107) Visbeidzot, jānorāda, ka Slovākijas iestādes neapstiprināja atbalsta saņēmēja apgalvojumu, ka nodokļu birojam pirms kreditoru sanāksmes 2004. gada 9. jūlijā bija pieejams EKORDA ziņojums un ka attiecīgi birojs būtu varējis balstīties uz to savā lēmumā. Tomēr nodokļu birojam bija pieejami tās pārbaudes rezultāti, ko tas pats veica 2004. gada jūnijā, kuri liecināja, ka *Frucona* bija ievērojami aktīvi, kā norādīts 3. tabulā. Pamatojoties uz šiem datiem, Nodokļu direktorāts 2004. gada 6. jūlija vēstulē vietējam nodokļu birojam norādīja, ka vietējam nodokļu birojam nevajadzētu piekrist atbalsta saņēmēja ierosinātajam izlīgumam, jo tas nav izdevīgs valstij.
- (108) Citi atbalsta saņēmēja iesniegtie ekspertu ziņojumi neatbilda līmenim, kas nepieciešams, lai pierādītu, ka ir izpildīts tirgus kreditora kritērijs. Konkrētāk, nevienā no ziņojumiem nav norādīts, kas bija pamatā likvidācijas koeficientu noteikšanai, kas dažkārt bija ārkārtīgi zemi. Turklāt attiecībā uz revidentes Kohovas ziņojumu, kuras secinājumi ievērojami atšķiras no EKORDA secinājumiem, nav skaidrs, kādā nolūkā minētais ziņojums tika sagatavots un uz kādu laikposmu un kādiem pieņēmumiem tas balstīts. Bankrota administratores Holovačovas ziņojumā ir tikai minēts, ka kopumā izlīguma procedūra kreditoriem ir izdevīgāka nekā bankrota procedūra. Tādēļ šajos abos ziņojumos norādīto informāciju nevar izmantot, lai pamatotu vai atspēkotu atbalsta saņēmēja apgalvojumu par to, ka ir izpildīts tirgus ekonomikas kreditora kritērijs.
- (109) Turklāt attiecībā uz argumentiem par bankrota procedūru ilgumu, izvērtējot, kā iespējama bankrota procedūras ilgums varētu ietekmēt hipotētiskā privātā kreditora lēmuma pieņemšanas procesu, ir jāņem vērā šīs lietas apstākļi.
- (110) Vēl viens svarīgs faktors šajā lietā ir fakts, ka valsts bija privileģētā stāvoklī, salīdzinot ar pārējiem kreditoriem, jo tās parāds bija nodrošināts ar atbalsta saņēmēja ilgtermiņa aktīviem. HAMSA lietā Tiesa apstiprināja, ka nodrošināta kreditora statuss ir svarīgs faktors, kas ir jāņem vērā, piemērojot privātā kreditora kritēriju ⁽²¹⁾. Saskaņā ar Bankrota likuma 31. iedaļas 1. punkta e) apakšpunktu atsevišķa kreditora prasījumus jebkurā bankrota procedūras laikā var apmierināt, izmantojot ieņēmumus no nodrošināto aktīvu pārdošanas. Tādēļ Komisija uzskata, ka attiecībā uz aktīviem, kas ieķīlāti par labu nodokļu birojam, bankrota procedūras ilgums kopumā bija nebūtisks, jo šos prasījumus varēja apmierināt neatkarīgi no procedūras norises.
- (111) Pat ņemot vērā atbalsta saņēmēja noteikto nodrošināto aktīvu vērtību, nodokļu biroja prasījumus varēja agrīnā posmā apmierināt, izmantojot nodrošinājumu pārdošanā gūtos ieņēmumus vismaz SKK 194 miljonu apmērā, kas ir 86 % no summas, kas ierosināta kreditoru nolīgumā. Nodokļu birojam būtu nācies apsvērt, vai ir vērts gaidīt līdz bankrota procedūras beigām, tikai tad, ja pastāvētu iespēja, ka tas nesaņems visu summu, par kuru panākta vienošanās izlīgumā. Turklāt pēc galīgā sadalījuma kreditoriem nodokļu birojs būtu saņēmis apmēram 99 % no ieguvuma no atlikušo aktīvu pārdošanas (sliktākajā gadījumā tie būtu SKK 185 miljoni, piemērojot EKORDA noteiktos likvidācijas koeficientus; sk. 4. tabulu). Nodokļu birojam būtu bijis jāapzinās, ka tādējādi atgūto parādu summa krietni pārsniegtu summu, kas ierosināta izlīgumā, un ka salīdzinot ar izlīgumu būtu ilgāk jāgaida tikai neliela daļa no kopējās summas.
- (112) Tādēļ var secināt, ka informācija par bankrota procedūru ilgumu Slovākijā nebūtu būtiskā veidā ietekmējusi hipotētiskā privātā kreditora lēmumu.
- (113) Turklāt jebkurā gadījumā izlīguma laikā atbalsta saņēmējam bija i) ļoti maz kreditoru un ii) aktīvi, kuru likvidācijas vērtība bija augstāka par summu, par kuru panākta vienošanās ar valsti izlīguma ietvaros (kā parādīts 5. tabulā, iespējama ieguvums no nenodrošināto aktīvu pārdošanas bija SKK 241 miljoni).

⁽²⁰⁾ Ieguvums no atbalsta saņēmēja aktīvu pārdošanas būtu SKK 275 miljoni (sk. 4. tabulu). Atskaitot bankrota procedūras izmaksas, kas saskaņā ar atbalsta saņēmēja apgalvotiem ir 18 % no aktīvu pārdošanas ieguvuma, t. i., SKK 49,5 miljoni, nodokļu birojs būtu saņēmis SKK 225,5 miljonus.

⁽²¹⁾ Spriedums lietā T-152/99 HAMSA (2002. g., *Recueil*, II-3049. lpp., 168. punkts).

- (114) Izlīgumā iesaistīto kreditoru bija maz, proti, tikai pieci. No šiem pieciem kreditoriem četri bija privāti kreditori, un parādi viņiem veidoja tikai 0,6 % no kopējā parāda (SKK 3 797 608 no SKK 644 166 949), kā parādīts 2. tabulā. Tādēļ valsts bija vislielākais kreditors, kura prasījumi veidoja 99,4 % no visiem prasījumiem. Šādos apstākļos ievērojami samazinātos risks, ka starp kreditoriem varētu rasties domstarpības, kuru dēļ tiktu uzsākta tiesvedība, un tādēļ saīsinātos bankrota procedūras ilgums.
- (115) Attiecībā uz atbalsta saņēmēja apgalvojumu (kas balstās uz Pasaules Bankas ziņojumu *Doing business in 2004*), ka bankrota procedūras Slovēnijā ilgst vidēji 4,8 gadus, ir jānorāda, ka minētais ziņojums attiecas uz t. s. "vispārējo uzņēmumu slēgšanas rādītāju" (*closing a business indicator*), kas rāda bankrota procedūras kopējo laiku, kā arī tiesu pilnvaras bankrota procedūrās. Šis laiks un bankrota procedūru vidējais ilgums nav viens un tas pats. Slovēnijas iestādes puda viedokli, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, bankrota procedūras ilgums būtu īsāks par vidējo (sk. 60. punktu). Šis Slovēnijas iestāžu apsvēruma ir īpaši svarīgs, ja ņem vērā faktu, ka attiecīgā procedūra noritētu saskaņā ar Slovēnijas tiesību aktiem un praksi bankrota jomā. Turklāt Slovēnijas valdība pati bija atbalsta saņēmēja kreditors.
- (116) Atbalsta saņēmēja iesniegtajos ziņojumos norādītais bankrota procedūru ilgums būtiski atšķiras, sākot no diviem līdz vairāk nekā sešiem gadiem⁽²²⁾. Tādēļ bankrota procedūras ilguma Slovēnijā novērtējumi, ko atbalsta saņēmējs iesniedza Komisijai, bija vispārinājumi un tajos nebija ņemtas vērā šīs lietas īpašās iezīmes. Daži no šiem novērtējumiem bija aptuveni un zināmā mērā savstarpēji nesaskanēja.
- (117) Attiecībā uz konkrētu piemēru par Slovēnijas uzņēmumu, kas darbojas tai pašā nozarē, kurā darbojas atbalsta saņēmējs, un kura bankrota procedūra ilga vairāk nekā piecus gadus, jānorāda, ka atbalsta saņēmējs neparādīja, kā minētais piemērs ir saistīts ar šo lietu un jo īpaši – vai minētā uzņēmuma juridiskais un materiālais stāvoklis bija tāds pats vai ļoti līdzīgs atbalsta saņēmēja stāvoklim⁽²³⁾. Ņemot vērā faktu, ka atbalsta saņēmējam bija viens liels kreditors privilēģētā statusā, proti, valsts, un daudz aktīvu ar ievērojamu novērtēto vērtību, bankrota procedūra atbalsta saņēmēja gadījumā varētu noritēt samērā ātri, un tādējādi tā būtu lielākajam kreditoram, proti, valstij, vēlamā notikumu gaita.
- (118) Visbeidzot, pat tad, ja pieņem, ka bankrota procedūra ilgtu četrus līdz piecus gadus, kā to apgalvoja atbalsta saņēmējs, starpība starp iespējamajām atgūstamajām summām un summām, par kurām panākta vienošanās izlīguma ietvaros, bija tik liela, ka minētās procedūras ilgumam nebūtu bijusi liela nozīme privātā kreditora lēmuma pieņemšanā par to, vai piekrist izlīgumam. Ņemot vērā diskonta likmi 5,14 % apmērā⁽²⁴⁾, nākotnes naudas plūsmas pašreizējā vērtība SKK 356,7 miljoniem pat pēc pieciem gadiem ir SKK 277,6 miljoni, t. i., krietni vairāk par summu, par kuru panākta vienošanās izlīgumā. Šādos apstākļos pašreizējā vērtība būtu zemāka par summu, par ko panākta vienošanās izlīgumā, tikai tad, ja bankrota procedūra ilgtu vairāk par 9 gadiem. Privāts tirgus dalībnieks šajā lietā nebūtu uzskatījis, ka ir iespējama tik ilga likvidācijas procedūra. Turklāt kopējo atgūstamo summu pašreizējā vērtība būtu vēl augstāka, ņemot vērā, ka ievērojama parāda daļa, visdrīzāk, tiktu atmaksāta agrāk, pārdodot nodrošinātos aktīvus (sk. 111.punktu).
- (119) Pamatojoties uz pieejamajiem pierādījumiem, var secināt, ka šajā gadījumā privātais kreditors nebūtu noslēdzis izlīgumu ar nosacījumiem, par kādiem vienojās nodokļu birojs; ņemot vērā, ka nodokļu biroja prasījumus varēja apmierināt kā atsevišķa kreditora prasījumus jebkurā bankrota procedūras brīdī un tas turklāt varēja iegūt vairāk nekā 99 % no ieguvuma, kas tiktu sadalīti pārējiem kreditoriem (tādēļ, ka tā prasījumi bija daudz lielāki, salīdzinot ar citiem kreditoriem), var secināt, ka nodokļu birojs būtu saņēmis gandrīz visus bankrota procedūrā gūtos ieņēmumus un, kā norādīts iepriekš, šī summa būtu lielāka par summu, par kuru panākta vienošanās izlīgumā starp kreditoriem.

⁽²²⁾ Revidentes Kohovas ziņojumā – 2 gadi, administratores Holovačovas ziņojumā – vairāk nekā 6 gadi, Pasaules Bankas 2004. gada ziņojumā – 4,8 gadi, Slovēnijas Tieslietu ministrijas ziņojumā un Pasaules Bankas 2002. gada ziņojumā – 3 līdz 7 gadi.

⁽²³⁾ Piemērs, ko atbalsta saņēmējs sniedzis 2005. gada 25. oktobra apsvērumos, attiecas uz uzņēmuma *Liehofruct White Lady Distillery, s.r.o. Levoča* paziņoto bankrotu.

⁽²⁴⁾ Valdības obligāciju, kuru termiņš ir 3 līdz 5 gadi, procentu likme 2004. gadā bija no 4,06 % līdz 5,14 %. Ievērojot konservatīvu pieeju, aprēķinos izmantota augstākā procentu likme, proti, 5,14 %.

2.2. Izlīguma ar kreditoriem un nodokļu piedziņas salīdzinājums

- (120) Nodokļu birojs atšķirībā no privātajiem kreditoriem bija tiesīgs pēc savas iniciatīvas veikt nodokļu piedziņu, pārdodot nekustamo īpašumu, iekārtas vai uzņēmumu kopumā. Iepriekš 82. punktā minētās judikatūras izpratnē nebija sniegti pierādījumi par to, ka nodokļu birojs bija apsvēris šādu rīcību un secinājis, ka tā būtu mazāk labvēlīga nekā piekrišana izlīgumam.
- (121) Jebkurā gadījumā Komisija uzskata par nebūtisku atbalsta saņēmēja apgalvojumu, ka izlīguma procedūra pasargā uzņēmumu no nodokļu piedziņas. Kā to apstiprinājušas Slovākijas iestādes, nodokļu piedziņa bija iespēja, ko nodokļu birojs varēja izmantot vai nu pirms izlīguma procedūras sākšanas, vai arī pēc nodokļu biroja veto ierosinātajam izlīgumam. Tāpēc šī iespēja ir jāizvērtē, piemērojot tirgus ekonomikas kreditora kritēriju. Atbalsta saņēmējs ierosināto izlīgumu nesalīdzina ar nodokļu piedziņas iespējamo rezultātu.
- (122) Komisijas analīze balstās uz datiem, ko sniedzis gan atbalsta saņēmējs, gan Slovākijas iestādes. Šajā kontekstā jāņem vērā, ka Slovākijas iestādes apstiprināja, ka to aktīvu vērtība, kas iekļāta par labu nodokļu birojam, bija SKK 397 miljoni, kā minēts lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras sākšanu. Tiek apgalvots, ka šī summa ir aprēķināta pēc atbalsta saņēmēja pārskatiem. Savukārt atbalsta saņēmējs apgalvo, ka iekļāto aktīvu vērtība, izteikta "ekspertu cenās", ir SKK 194 miljoni (sk. 22. punktu). Kaut gan Komisijai nav jānosaka, kurš no skaitļiem ir pareizs, tomēr tā var izdarīt šādus secinājumus.
- (123) Pirmkārt, iekļājums bija atbalsta saņēmēja atliktā nodokļu parāda pretvērtība, ko paredz Nodokļu pārvaldības likums. Ja atbalsta saņēmēja aktīvu faktiskā vērtība tiešām bija tikai puse no iekļājuma vērtības, kā minēts atbalsta saņēmēja iesniegtajā ekspertu atzinumā, tas nozīmē, ka nodrošinājums, ko valsts pieprasījusi par šiem atliktajiem nodokļiem, nebūtu pietiekams. Tāpēc šādos apstākļos nodokļu atlikšana, ko atļāva nodokļu birojs no 2002. gada novembra līdz 2003. gada novembrim par kopējo summu SKK 447 miljoni, visticamāk, neatbilst tirgus ekonomikas kreditora kritērijam. Šajā lietā Komisijai arī nav jānosaka, vai minētie pasākumi nebija valsts atbalsts. Tomēr, ja iepriekšējā atlikšana jau bija valsts atbalsts, uz tirgus ekonomikas kreditoru principu vairs nevar atsaukties, ja atliktās summas tiek vēlāk (daļēji) norakstītas.
- (124) Otrkārt, pat tad, ja, aprēķinot ieņēmumus no nodokļu piedziņas, tiktu izmantoti mazākie skaitļi, ko minējis atbalsta saņēmējs, tirgus ekonomikas kreditors, ja tam būtu bijusi tāda iespēja, būtu izvēlēties šo procedūru, nevis izlīgumu.
- (125) Nodokļu piedziņas gadījumā nodokļu birojs var tieši pārdot parādnieka aktīvus (debitoru parādus un citus apgrozāmos aktīvus, kustamos aktīvus, nekustamo īpašumu). Brīdī, kad nodokļu birojs balsojumā atbalstīja izlīgumu, atbalsta saņēmējam bija krājumi SKK 43 miljonu vērtībā, izpildāmie debitoru parādi vismaz SKK 37 miljonu vērtībā un SKK 161 miljons skaidrā naudā (sk. 5. tabulu). Jānorāda, ka minēto apgrozāmo aktīvu vērtība vien (SKK 241 miljons; EUR 6,3 miljoni) ⁽²⁵⁾ būtu lielāka par ieguvumu, kas ierosināts izlīgumā (SKK 224,3 miljoni; EUR 5,93 miljoni). Turklāt atbalsta saņēmējam bija citi aktīvi, kuru vērtība bija vismaz SKK 194 miljoni.
- (126) Tāpat arī nodokļu piedziņā nebūtu administratīvo maksājumu kā bankrota procedūras gadījumā. Tā ir procedūra, ko sāk un kontrolē pats nodokļu birojs, tāpēc var arī pieņemt, ka tā tiktu veikta ātri.
- (127) Tāpēc Komisija secināja, ka nodokļu piedziņā pret atbalsta saņēmēja aktīviem būtu gūti lielāki ienākumi nekā izlīgumā.

⁽²⁵⁾ Apgrozāmo aktīvu vērtība = krājumi (SKK 43 miljoni) + īstermiņa debitoru parādi (SKK 37 miljoni) + skaidra nauda (SKK 161 miljons) = SKK 241 miljons.

2.3. Citi pierādījumi

- (128) Komisija ņem vērā Slovākijas iestāžu iesniegto vēstuli, ko Nodokļu direktorāta direktors nosūtījis savam padotajam, proti, attiecīgā nodokļu biroja direktoram (sk. 63. punktu). Minētā vēstule nepārprotami liecina, ka Nodokļu direktorāts (kas iepriekš bija tieši sazinājies ar atbalsta saņēmēju) iebilda pret ierosināto izlīgumu un vietējam nodokļu birojam deva nepārprotamu norādījumu balsojumā neatbalstīt izlīgumu. Vēstulē minētais iemesls ir tāds, ka ierosinātais izlīgums "nav izdevīgs" valstij.
- (129) Slovākijas iestādes arī norādīja, ka finanšu ministrs 2004. gada sākumā nodokļu iestādēm ir devis nepārprotamu politisku norādījumu neapstiprināt izlīgumus, kuros ierosināts norakstīt nodokļu biroju debitoru parādus⁽²⁶⁾. Minētais politiskais norādījums tika dots saistībā ar Nodokļu pārvaldības likuma grozījumiem 2004. gada 1. janvārī ar mērķi nostiprināt nodokļu iekasēšanas kārtību.
- (130) Turklāt jānorāda, ka pats nodokļu birojs bija iesniedzis apelācijas sūdzību par šo izlīgumu jau 2004. gada 2. augustā, t. i., nepilnu mēnesi pēc vienošanās par izlīgumu.
- (131) Atbalsta saņēmējs apgalvoja, ka nodokļu birojs bija paudis savu piekrišanu izlīgumam pat pirms atbalsta saņēmēja sāktās procedūras. Komisija uzskata, ka atbalsta saņēmēja sniegtie pierādījumi liecina par pretējo. Savā atbalsta saņēmējam adresētajā 2004. gada 3. februāra vēstulē nodokļu biroja direktors raksta, ka, lai gan būtībā viņš neiebilst pret izlīguma procedūras izmantošanu, viņš nepiekrīt atbalsta saņēmēja priekšlikumam par izlīgumu, saskaņā ar kuru jāatmaksā 35 % no parāda.
- (132) Pamatojoties uz šiem pierādījumiem, Komisija var tikai secināt, ka Slovākijas iestādes nav atbalstījušas izlīgumu, ko ierosinājis atbalsta saņēmējs, un ir iebildušas pret to pirms izlīguma procedūras sākšanas 2004. gada 8. martā, pirms kreditoru balsojuma 2004. gada 9. jūlijā un pēc tam, kad tiesa apstiprināja izlīgumu.
- (133) Atbalsta saņēmējs apgalvoja, ka jāņem vērā ilgtermiņa iedarbība, piemēram, valsts nodokļu ieņēmumu nepārtrauktība (sk. 52. punktu).
- (134) Pirmkārt, jāuzsver, ka tirgus ekonomikas kreditora kritērijs atšķiras no tirgus ekonomikas ieguldītāja kritērija. Tirgus ekonomikas ieguldītājs var izlemēt, vai sākt attiecības ar attiecīgo uzņēmumu, un to rosina ilgtermiņa stratēģiskās izredzes iegūt atbilstošu peļņu no saviem ieguldījumiem⁽²⁷⁾, "tirgus ekonomikas kreditors", kam jau ir komerciālas vai ar publiskajām tiesībām saistītas attiecības ar maksātnespējīgo uzņēmumu, centīsies iegūt to summu atmaksu, ko tam jau ir parādā⁽²⁸⁾, ar nosacījumiem, kas ir pēc iespējas izdevīgāki atmaksas pakāpes un termiņa ziņā. Tāpēc hipotētiskā tirgus ekonomikas kreditora un tirgus ekonomikas ieguldītāja motivācijas būs atšķirīgas. Attiecīgi judikatūrā šajās divās situācijās ir definēti dažādi kritēriji.
- (135) Otrkārt, attiecībā uz analogiju ar kreditoru-piegādātāju ir svarīgi ņemt vērā, ka tā debitoru parādu veids un valsts debitoru parādu veids būtiski atšķiras. Tā kā piegādātāja attiecībām ar maksātnespējīgo uzņēmumu ir tikai līgumisks pamats, uzņēmējdarbības partnera zaudēšana var to negatīvi ietekmēt. Ja maksātnespējīgais uzņēmums tiek likvidēts vai pārdots, piegādātājam jāatrod jauns klients vai jānoslēdz līgums ar jauno īpašnieku. Risks ir lielāks, ja piegādātāja atkarība no maksātnespējīgā uzņēmuma ir liela. Šādam kreditoram patiešām jāizvērtē nākotne. Turpretī valsts attiecības ar maksātnespējīgo uzņēmumu tiek pamatotas ar publiskajām tiesībām un tāpēc nav atkarīgas no pušu gribas. Ikvienam jaunam īpašniekam, kas pārņem likvidētā uzņēmuma aktīvus, automātiski ir pienākums maksāt nodokļus. Turklāt valsts nekad nav atkarīga no viena konkrēta nodokļu maksātāja. Visbeidzot jānorāda vissvarīgākais, proti, valsts motivācija, iekasējot nodokļus, nav peļņa, un tādā gadījumā tā nerīkojas komerciāli un pamatojoties uz komerciāliem apsvērumiem. Tāpēc iepriekš minētā analogija nav pamatota.

⁽²⁶⁾ No minētās vēstules var secināt, ka ministrija piekrita izlīgumiem, kuri ietver maksājumu atlikšanu uz laiku, kas nepārsniedz divus mēnešus PVN un akcīzes nodokļiem un sešus mēnešus pārējiem nodokļiem.

⁽²⁷⁾ Iepriekš minētais spriedums lietā T-152/99, HANSA, 126. punkts.

⁽²⁸⁾ Sk., piemēram, iepriekš minētā sprieduma lietā C-342/96, Spānija pret Komisiju, 46. punktu.

- (136) Komisija secina, ka valsts situācija šajā gadījumā nav salīdzināma ar hipotētiska tirgus ekonomikas ieguldītāja vai hipotētiska atkarīga tirgus ekonomikas kreditora situāciju. Jebkurā gadījumā turpmāko nodokļu zaudējumus nevar ņemt vērā, piemērojot tirgus ekonomikas kreditora principu ⁽²⁹⁾.
- (137) Visbeidzot, pamatojoties uz atbalsta saņēmēja sniegto nodokļu informācijas pārskatu, jāņem vērā, ka lielākā daļa nodokļu, ko atbalsta saņēmējs samaksājis kopš 1995. gada, bija netiešie nodokļi (akcīzes nodokļi un PVN). Tā kā šos nodokļus maksā galapatērētāji, atbalsta saņēmēja likvidācija neietekmētu to iekasēšanu, jo patērētāji turpinātu pirkt ar nodokļiem apliktos produktus (šajā gadījumā galvenokārt spirtu un dzērienus uz spirta bāzes) no citiem ražotājiem. Tāpēc atbalsta saņēmēja arguments par ievērojamiem nodokļu zaudējumiem nākotnē nav ticams.
- (138) Komisija secina, ka neviens no citiem atbalsta saņēmēja iesniegtajiem pierādījumiem nepierāda, ka tiktu ietekmēta hipotētiskā privātā kreditora rīcība. Tāpēc šajā iedaļā norādītais nemaina minētās rīcības novērtējumu, ko veikusi Komisija un kas aprakstīts 2.1. un 2.2. iedaļā.

2.4. Secinājums

- (139) Pamatojoties uz iepriekš minētajiem pierādījumiem, Komisija secina, ka šajā gadījumā tirgus ekonomikas kreditora kritērijs nav izpildīts un valsts ir atbalsta saņēmējam piešķirusi priekšrocību, ko tas nebūtu varējis iegūt tirgus apstākļos.
- (140) Tādēļ Komisija secina, ka parāda norakstīšana, kam vietējais nodokļu birojs piekritis izlīguma ietvaros, ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

3. ATBALSTA SADERĪBA: ATKĀPE SASKAŅĀ AR LESD 107. PANTA 3. PUNKTU

- (141) Pasākuma galvenais mērķis ir palīdzēt grūtībās nonākušam uzņēmumam. Šādos gadījumos, ja tiek izpildīti attiecīgi nosacījumi, var piemērot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, kurš atļauj valsts atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību attīstību, ja tam nav tāda nelabvēlīga iespaida uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm.
- (142) Ņemot vērā atbalsta saņēmēja ražošanas portfeli, Komisija novērtēja, vai īpašie noteikumi, kas attiecas uz lauksaimniecību, ir piemērojami šajā gadījumā. Pamatojoties uz Slovākijas iestāžu sniegto informāciju par atbalsta saņēmēja apgrozījumu, Komisija savā lēmumā sākt formālu izmeklēšanu secināja, ka lielākā daļa atbalsta saņēmēja produktu nav produkti, uz kuriem attiecas LESD I pielikums, un ka tādēļ ir piemērojami vispārējie valsts atbalsta noteikumi.
- (143) Savos apsvērumos par lēmumu sākt formālu izmeklēšanu atbalsta saņēmējs apstrīdēja datus par apgrozījumu, ko bija iesniegušas Slovākijas iestādes (sk. 1. tabulu), bet neapstrīdēja Komisijas lēmumu veikt novērtējumu, pamatojoties uz vispārējiem valsts atbalsta noteikumiem. Nemēģinot noteikt, vai atbalsta saņēmēja sniegtie skaitļi ir pareizi ⁽³⁰⁾, Komisija pārbaudīja, vai tās iepriekš minētais secinājums attiektos arī uz jaunajiem datiem. Komisija secināja, ka lielāko daļu no atbalsta saņēmēja apgrozījuma rada produkti, uz kuriem neattiecas LESD I pielikums. Tāpēc ir piemērojami vispārējie, nevis konkrētas nozares valsts atbalsta noteikumi.
- (144) Pašlaik glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu grūtībās nonākušiem uzņēmumiem reglamentē Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ⁽³¹⁾ (turpmāk "jaunās pamatnostādnes"), ar ko ir aizstāts iepriekšējais, 1999. gadā pieņemtais teksts ⁽³²⁾ (turpmāk "1999. gada pamatnostādnes").

⁽²⁹⁾ Pēc analogijas sk. iepriekš minētā sprieduma lietā C-124/10 P Komisija pret EDF 79. un 80. punktu.

⁽³⁰⁾ Šie skaitļi, šķiet, nav pamatoti ar atbalsta saņēmēja iesniegtajiem gada pārskatiem.

⁽³¹⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

⁽³²⁾ OV C 288, 9.10.1999., 2. lpp.

- (145) Jauno pamatnostādņu pārejas noteikumi paredz, ka jaunās pamatnostādnes ir piemērojamas, novērtējot jebkuru glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalstu, kas piešķirts bez Komisijas atļaujas (nelikumīgs atbalsts), ja daļa atbalsta vai viss atbalsts ir piešķirts pēc 2004. gada 1. oktobra, proti, dienas, kad jaunās pamatnostādnes publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (104. punkta pirmā daļa). Tomēr, ja atbalsts ir nelikumīgi piešķirts pirms 2004. gada 1. oktobra, pārbaudi veic, pamatojoties uz pamatnostādņēm, kas piemērojamas brīdī, kad piešķirts atbalsts (104. punkta otrā daļa).
- (146) Nodokļu birojs izlīguma apstiprinājumu izdeva 2004. gada 9. jūlijā, un tas stājās spēkā 2004. gada 23. jūlijā. Attiecīgi atbalsts tika nelikumīgi piešķirts pirms 2004. gada 1. oktobra. Tāpēc ir piemērojamas 1999. gada pamatnostādnes, kas bija piemērojamas atbalsta piešķiršanas brīdī.
- (147) Komisijas Regulas (EK) Nr. 70/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem ⁽³³⁾, izpratnē atbalsta saņēmējs ir vidējs uzņēmums.

3.1. Uzņēmuma tiesības saņemt atbalstu

- (148) Saskaņā ar 1999. gada pamatnostādņu 5. punkta c) apakšpunktu uzņēmumu uzskata par grūtībās nonākušu uzņēmumu, ja tas atbilst saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteiktajiem kritērijiem, kas jāievēro, lai uzņēmumu varētu uzskatīt par kolektīvās maksātnespējas procedūras subjektu.
- (149) Atbalsta saņēmējs bija tādas izlīguma procedūras puse, kas saskaņā ar Bankrota likumā definēto ir pieejama tikai maksātnespējīgiem uzņēmumiem. Tāpēc tas ir tiesīgs saņemt glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu.

3.2. Glābšanas atbalsts

- (150) Slovērijas iestādes apstrīdēto pasākumu sākotnēji raksturoja kā glābšanas atbalstu. Ievērojot 1999. gada pamatnostādnes, Komisija pauda šaubas par šā atbalsta kā glābšanas atbalsta saderību, pamatojoties uz III daļā izklāstītajiem iemesliem.
- (151) Ne Slovērijas iestādes, ne atbalsta saņēmējs nav iesniedzis apsvērumus par šīm šaubām. Šajā saistībā Komisijai nav iesniegti jauni fakti.
- (152) Tā kā iepriekš minētās šaubas nav kļiedētas, Komisija secina, ka atbalsts nav saderīgs kā glābšanas atbalsts 1999. gada pamatnostādņu izpratnē.

3.3. Pārstrukturēšanas atbalsts

- (153) Komisija pauda šaubas par to, vai atbalsts ir saderīgs kā pārstrukturēšanas atbalsts 1999. gada pamatnostādņu izpratnē, pamatojoties uz III daļā izklāstītajiem iemesliem.
- (154) Komisija norāda, ka Slovērijas iestādes, kam ir pienākums pierādīt, ka valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, nav darījušas zināmus jaunus faktus, lai pierādītu šo secinājumu. Komisija ir pienācīgi ņēmusi vērā atbalsta saņēmēja iesniegtos apsvērumus.

3.3.1. Ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošana

- (155) Saskaņā ar 1999. gada pamatnostādņēm pārstrukturēšanas atbalsta piešķiršanai jābūt saistītai ar pamatotu un saskaņotu pārstrukturēšanas plānu uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanai, un tas jāpiešķir ar nosacījumu, ka šāds plāns tiek īstenots. Dalībvalsts uzņemas saistības attiecībā uz minēto plānu, kas jāapstiprina Komisijai. Ja uzņēmums neīsteno plānu, uzskata, ka atbalsts ir izmantots ļaunprātīgi.

⁽³³⁾ OV L 10, 13.1.2001., 33. lpp.

- (156) Būtībā pārstrukturēšanas plānam jābūt tādām, lai tas dotu iespēju atbalsta saņēmējam atjaunot savu ilgtermiņa dzīvotspēju saprātīgā termiņā un pamatojoties uz reāliem pieņēmumiem par turpmākās darbības nosacījumiem. Plānā jābūt izklāstītiem apstākļiem, kuru dēļ atbalsta saņēmējam radušās grūtības, un jābūt norādītiem piemērotiem šo grūtību atrisināšanas pasākumiem. Pārstrukturēšanas darbības nevar ietvert tikai finansiālu atbalstu, kas paredzēts, lai atlidzinātu parādus un iepriekšējus zaudējumus, nenovēršot grūtību cēloņus.
- (157) Attiecībā uz uzņēmumiem, kas atrodas atbalstāmajos reģionos, un maziem un vidējiem uzņēmumiem 1999. gada pamatnostādnes paredz, ka atbalsta atļaušanas nosacījumi var būt mazāk stingri attiecībā uz kompensācijas pasākumu īstenošanu un pārraudzības ziņojumu saturu. Tomēr šie faktori neatbrīvo šādus uzņēmumus no prasības izstrādāt pārstrukturēšanas plānu, ne arī dalībvalsti no pienākuma nodrošināt to, ka pārstrukturēšanas atbalstu piešķir tikai ar nosacījumu, ka tiek īstenots pārstrukturēšanas plāns.
- (158) Pēc formālās izmeklēšanas sākšanas Slovērijas iestādes apstiprināja, ka uzņēmējdarbības plānu, ko atbalsta saņēmējam bija pienākums izstrādāt, lai varētu sākt izlīguma procedūru, ir izvērtējusi tikai kompetentā tiesa, t. i., nevis piešķirēja iestāde, un ka ne tiesa, ne nodokļu birojs nav uzraudzījuši plāna īstenošanu.
- (159) Pretēji šim apstiprinājumam atbalsta saņēmējs apgalvoja, ka nodokļu birojs pirms izlīguma apstiprināšanas bija izvērtējis uzņēmējdarbības plāna spēju atjaunot ilgtermiņa dzīvotspēju, bet tas nesniedza pierādījumus, lai to pamatotu.
- (160) Atbalsta saņēmējs arī iebilda, ka tam, ka nav oficiāla pārstrukturēšanas plāna, nav nozīmes situācijā, kad Komisija veic atbalsta *ex post* novērtējumu un var novērtēt, vai atbalsta saņēmējs faktiski ir kļuvis dzīvotspējīgs. Atbalsta saņēmējs uzskata, ka oficiālu pārstrukturēšanas plānu var pieprasīt tikai *ex ante* novērtēšanas gadījumā, un tikai uz šādu novērtējumu attiecas 1999. gada pamatnostādnes.
- (161) Šāds arguments nav pareizs. Minētās 1999. gada pamatnostādnes attiecas gan uz paziņota, gan nelikumīga atbalsta saderības novērtējumu. Ikreiz, kad notiek novērtēšana, ir spēkā nosacījums, ka pārstrukturēšanas atbalstu piešķir, ja ir izstrādāts dzīvotspējīgs pārstrukturēšanas plāns. Komisijai novērtējums jāveic, pamatojoties uz informāciju, kas bijusi pieejama atbalsta piešķiršanas brīdī.
- (162) Var secināt, ka nodokļu birojam kā piešķirējai iestādei nebija iespējas novērtēt pārstrukturēšanas plānu un nodrošināt to, ka tā debitoru parādus noraksta ar nosacījumu, ka, veicot pienācīgu uzraudzību, tiek īstenots šāds plāns. Tādējādi pirmais oficiālais nosacījums, kas ir pilnībā attiecināms arī uz *ex post* novērtējumu, nav ievērots.
- (163) Attiecībā uz uzņēmējdarbības plāna būtību Slovērijas iestādes nav sniegušas informāciju, kas mazinātu Komisijas šaubas par to, vai plāns ir reāls pārstrukturēšanas plāns, kā paredzēts 1999. gada pamatnostādnes.
- (164) Komisija var tikai atkārtot secinājumu, pie kura tā nonākusi lēmumā par formālas izmeklēšanas sākšanu. Iesniegtais uzņēmējdarbības plāns ir tikai plāns, kas attiecas uz atbalsta saņēmēja aktuālo problēmu saistībā ar valstij atmaksājama parāda palielināšanos. Plānā nekādā veidā nav analizēti ne apstākļi, kas izraisījuši atbalsta saņēmēja grūtības, ne arī uzņēmuma finanšu stāvoklis attiecīgajā brīdī un tā finansiālās izredzes. Tā kā šādas analīzes nav bijis, atbalsta saņēmējs nav ierosinājis konkrētus pasākumus saistībā ar atsevišķajiem grūtību iemesliem. Vienīgais sīki raksturotais pasākums ir ierosinātā finanšu pārstrukturēšana, panākot izlīgumu ar kreditoriem.
- (165) Plānā nav minēta atbalsta saņēmēja pašu kapitāla palielināšana, ko atbalsta saņēmējs minēja kā vienu no pārstrukturēšanas pasākumiem. Lietas materiālos nav informācijas, kas pierādītu, ka *Hydree Slovakia* veiktais kapitāla palielinājums būtu jāuzskata par pasākumu, kas nodrošinājis to, ka atbalsta saņēmējs ilgtermiņā neatkārtos savu stratēģiju ražošanas finansēšanā izmantot PVN un akcīzes nodokļu parādu, kas galu galā izraisīja uzņēmuma grūtības. Slovērijas iestādes apstiprināja, ka kapitāla palielinājums nekādā veidā nemazina finansiālo problēmu atkārtošanos risku. Šīs šaubas vēl jo vairāk pastiprinās, ņemot vērā, ka kapitāla palielinājums bija SKK 21 miljoni, bet pārstrukturētais parāds bija SKK 644 miljoni.

- (166) Kapitāla palielinājums pats par sevi nav pierādījums par tirgus uzticēšanos tam, ka atbalsta saņēmējs atgūs ilgtermiņa dzīvotspēju. Komisija norāda, ka, neraugoties uz aktīviem centieniem, atbalsta saņēmējam nav izdevies saņemt aizdevumu no privātbankas.
- (167) Turklāt ražošanas aktīvu iznomāšana atbalsta saņēmēja konkurentam *Old Herold* s. r. o. nepārprotami bija nepieciešama tādēļ, ka atbalsta saņēmējs bija zaudējis licenci, kas tam ļauj ražot spirtu un dzērienus uz spirta bāzes, nevis tādēļ, ka šāda ražošana būtu radījusi zaudējumus un tāpēc vajadzētu veikt pārstrukturēšanu. Atbalsta saņēmējs pats būtu varējis pieprasīt jaunu licenci pēc izlīguma pabeigšanas, bet nav to darījis. Tomēr Komisija konstatē, ka atbalsta saņēmējs turpina pārdot produktus, ko ražo *Old Herold*, izmantojot atbalsta saņēmēja aktīvus un zīmolu, un pat plāno šos pārdošanas apjomus palielināt, kā norādīts gada ziņojumā par laikposmu no 2004. gada 29. aprīļa līdz 2004. gada 30. decembrim. Tāpēc šo ražošanas aktīvu iznomāšanu nevar uzskatīt par pārstrukturēšanas pasākumu, jo, ņemot vērā visus pieejamos pierādījumus, nav bijis vajadzības pārstrukturēt šo ražošanas daļu.
- (168) Attiecībā uz pārējiem uzņēmējdarbības plānā ierosinātajiem pasākumiem Komisijas šaubas vēl nav kļiedētas. Šie pasākumi ir tikai parastās uzņēmējdarbības gaitas pasākumi, nevis racionalizācijas pasākumi (veca aprīkojuma vai transportlīdzekļu pārdošana). Abi ierosinātie strukturālie pasākumi (nerentabla bezalkoholisko produktu ražošanas izbeigšana un nekustamā īpašuma daļas pārdošana) tika izklāstīti ļoti vispārīgi, nenorādot konkrētus produktus vai termiņu. Slovērijas iestādes apstiprināja, ka nekustamais īpašums, ko bija paredzēts pārdot (administratīva ēka, veikals un atpūtai paredzēta ēka), 2005. gada 10. oktobrī nebija pārdots, t. i., ka šis plānotais pasākums nav īstenots, kā tika paziņots.
- (169) Ņemot vērā to, ka nav ne oficiāla pārstrukturēšanas plāna, ne faktiskas grūtību analīzes, ne šo grūtību novēršanai vajadzīgo pasākumu analīzes, ne arī tirgus nosacījumu un izredžu analīzes, Komisija secina, ka atbalsta saņēmēja iesniegtais uzņēmējdarbības plāns nav faktiskais pārstrukturēšanas plāns, kā paredzēts 1999. gada pamatnostādņēs⁽³⁴⁾. Tāpēc Komisijas šaubas par to, vai atbalsta saņēmējs atgūs ilgtermiņa dzīvotspēju, netika kļiedētas.

3.3.2. Atbalsts, kas nepārsniedz nepieciešamo minimumu

- (170) Kaut gan, lai secinātu, ka atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, pietiek ar Komisijas secinājumu, ka joprojām nav kļiedētas šaubas par ilgtermiņa dzīvotspēju, jo nav faktiskā pārstrukturēšanas plāna, Komisija tomēr analizēs arī otru galveno kritēriju, kas noteikts 1999. gada pamatnostādņēs, proti, atbalstam ir jābūt ierobežotam līdz nepieciešamajam minimumam.
- (171) Saskaņā ar 1999. gada pamatnostādņu 40. punktu atbalsta apjoms un intensitāte ir maksimāli jāierobežo tiktāl, cik vajadzīgs, lai nodrošinātu pārstrukturēšanu, ņemot vērā finanšu resursus, kas ir atbalsta saņēmējam. Atbalsta saņēmējam pārstrukturēšanā jāveic nozīmīgs savu resursu ieguldījums.
- (172) Pārstrukturēšanas izmaksas bija kopējā tā parāda summa, kas pārstrukturēts izlīguma ietvaros. Atbalsta saņēmējs samaksāja 35 % no šīs summas.
- (173) Slovērijas iestādes nesniedza sīkākus paskaidrojumus, reaģējot uz šaubām, ko Komisija paudusi šajā saistībā. Atbalsta saņēmējs paskaidroja, kā tas finansējis pēc izlīguma palikušo parādu (sk. 30.–35. punktu). Atbalsta saņēmējs apgalvo, ka tā ieguldījums bija SKK 231 miljons (EUR 6,1 miljons).
- (174) Pirmkārt, atbalsta saņēmējam pieejamo resursu vērtība bija lielāka par parāda summu, kas bija atlikusi pēc izlīguma. Tas liecina, ka atbalsts nebija ierobežots līdz nepieciešamajam minimumam.

⁽³⁴⁾ Sk. arī Lietu C-17/99, Francija pret Komisiju (2001. g., *Recueil*, I-2481. lpp.).

- (175) Tomēr, kas ir vēl svarīgāk – Komisija uzskata, ka *Old Herold* piešķirtais kredīts nav uzskatāms par paša atbalsta saņēmēja ieguldījumu 1999. gada pamatnostādņu izpratnē. Parādi kreditoriem ir pastāvīgs uzņēmuma darbības finansējuma avots. Tie ir īstermiņa aizdevumi, kas tomēr ir jāatmaksā. Tikai tad, ja piegādātāji piekūrt atļaut parāda atmaksāšanu termiņā, kas ir ilgāks par parasto, uzņēmumam ir pieejami papildu resursi pārstrukturēšanai. Šāda atlikšana ir pazīme, ka tirgus tic dzīvotspējas atjaunošanai.
- (176) Atbalsta saņēmējs nekādā veidā nepierādīja, ka maksājuma atlikšana, ko veica *Old Herold*, būtiski pārsniedza to, kas ir parasta komercdarbības prakse starp atbalsta saņēmēju un tā piegādātājiem. Maksājuma termiņš, kas ir 40 dienas, šķiet, ir standarta prakse, jo īpaši ņemot vērā to, ka atbalsta saņēmējam tas tika atvēlēts pēc izlīguma. Tāpēc atbalsta saņēmējam finansiālu grūtību vairs nebija. Izlīguma mērķis tieši bija palīdzēt atbalsta saņēmējam atrisināt finansiālās problēmas.
- (177) Tāpēc Komisija secina, ka šo pagarināto atmaksas termiņu nevar uzskatīt par ieguldījumu pārstrukturēšanā no ārējiem resursiem.
- (178) Bez šādas termiņa atlikšanas atbalsta saņēmēja ieguldījums 1999. gada pamatnostādņu izpratnē ir SKK 131 miljons (EUR 3,4 miljoni) un tādējādi atbilst 20 % no pārstrukturēšanas izmaksām.
- (179) 1999. gada pamatnostādņēs nav paredzēti sliekšņi, kas noteiktu, vai atbalsta saņēmēja paša ieguldījums ir uzskatāms par būtisku.
- (180) Ņemot vērā Komisijas praksi 1999. gada pamatnostādņu piemērošanā un Komisijas politikas izmaiņas šajā ziņā līdz ar robežvērtības ieviešanu ar 2004. gada pamatnostādņēm ⁽³⁵⁾, Komisija uzskata, ka ieguldījums 20 % apmērā ir diezgan mazs. Saskaņā ar 1999. gada pamatnostādņēm šāds ieguldījums varētu būt pieņemams tikai tad, ja būtu izpildīti visi pārējie nosacījumi atbalsta apstiprināšanai. Tādā gadījumā Komisijai būtu jāņem vērā tādi kritēriji kā, piemēram, tas, vai uzņēmums darbojas atbalstāmajā reģionā, tas, kādā mērā finansējuma avoti atspoguļo tirgus – ne tikai atbalsta saņēmēja un tā akcionāru – uzticēšanos uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspējai, vai citas īpašas attiecīgā gadījuma iezīmes.
- (181) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija šajā gadījumā nevar piekrist tam, ka atbalsta saņēmēja ieguldījums ir būtisks. Komisija secina, ka nav kļūdētas šaubas par to, vai atbalsta saņēmēja ieguldījums ir būtisks un vai atbalsts ir ierobežots līdz vajadzīgajam minimumam.

3.4. Atbalsta saderība: secinājums

- (182) Komisija secina, ka atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu kā glābšanas vai pārstrukturēšanas atbalsts. Turklāt šajā gadījumā nav piemērojama neviena cita LESD paredzētā atkāpe.

VII. SECINĀJUMI

- (183) Komisija konstatē, ka Slovākijas Republika ir nelikumīgi piešķīrusi nodokļu parāda norakstīšanu par labu *Frucona Košice a.s.*, tādējādi pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu. Šis atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu un nav saskaņā ar nevienu LESD paredzēto atkāpi.
- (184) Kaut gan nodokļu biroja apstiprinātās norakstīšanas īstenošana ir apturēta, līdz būs zināms šis procedūras iznākums, Komisija konstatē, ka priekšrocība atbalsta saņēmējam tika radīta brīdī, kad nodokļu birojs nolēma atteikties no savu prasījumu daļas un tādējādi atbalstu nodeva atbalsta saņēmēja rīcībā. Minētais brīdis ir brīdis, kad 2004. gada 23. jūlijā stājās spēkā kreditoru nolīgums. Atbalsta saņēmēja priekšrocība salīdzinājumā ar tā konkurentiem izpaudās faktā, ka nodokļu birojs neīstenoja savus nodokļu prasījumus.

⁽³⁵⁾ Robežvērtība attiecībā uz vidējiem uzņēmumiem saskaņā ar 2004. gada pamatnostādņēm ir vismaz 40 %.

- (185) Lai atjaunotu iepriekšējo stāvokli, valsts atbalsts ir jāatgūst. Ņemot vērā, ka priekšrocība tika piešķirta brīdī, kad 2004. gada 23. jūlijā stājās spēkā kreditoru nolīgums, atgūstamā atbalsta summa ir visa norakstīto parādu summa, kas paredzēta minētajā nolīgumā.
- (186) Tomēr Slovērijas Republikas Augstākā tiesa lēma, ka ceļu satiksmes nodokļu parādi SKK 424 490 apmērā ir kļūdaini iekļauti izlīgumā. Tādēļ nolīgumā iekļautais pamatparāds tika samazināts par minēto summu, un parāda nodokļu birojam koriģētā summa, ko iekļāva nolīgumā, bija SKK 640 369 341.
- (187) Ceļu satiksmes nodokļu parādi, ko iepriekš uzskatīja par norakstītiem, tika pilnībā nomaksāti 2006. gada 2. augustā. Šis maksājums būtu jāņem vērā, aprēķinot atbalsta summu un procentus, kas vēl ir jāatgūst,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmums 2007/254/EK ir atcelts.

2. pants

Valsts atbalsts SKK 416 515 990 apjomā, ko Slovērijas Republika īstenojusi par labu *Frucona Košice a.s.*, nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

3. pants

1. Slovērijas Republika veic visus vajadzīgos pasākumus, lai no atbalsta saņēmēja atgūtu 2. pantā minēto atbalstu, kas tam nelikumīgi piešķirts, un ņem vērā, ka summa SKK 424 490 apmērā, kura atbilst ceļu satiksmes nodokļu parādiem, 2006. gada 2. augustā tika iemaksāta vietējā nodokļu biroja kontā.
2. Atgūšanu veic nekavējoties un saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām, ja tās paredz iespēju nekavējoties un efektīvi izpildīt lēmumu.
3. Atgūstamajai summai pieskaita procentus par visu laika posmu no dienas, kad tā tika nodota *Frucona Košice, a.s.* rīcībā, līdz tās faktiskajam atgūšanas brīdim.
4. Procentus aprēķina saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti V nodaļā Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai ⁽³⁶⁾. Piemēro salikto procentu likmi par visu laika posmu, kas minēts 3. punktā.

4. pants

Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas Slovērijas Republika informē Komisiju par pasākumiem, ko tā veikusi, pildot šo lēmumu. Tā minēto informāciju sniedz, izmantojot šā lēmuma pielikumā norādīto veidlapu.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Slovērijas Republikai.

Briselē, 2013. gada 16. oktobrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA

⁽³⁶⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

PIELIKUMS

INFORMĀCIJA PAR TO, KĀ TIEK IZPILDĪTS KOMISIJAS LĒMUMS ...

1. **Atgūstamās summas aprēķins**

1.1. Lūdzam sniegt šādu informāciju par tā nelikumīgā valsts atbalsta summu, kas nodots atbalsta saņēmēja rīcībā:

Datums(-i) ^(°)	Atbalsta summa ^(*)	Valūta

^(°) Datums vai datumi, kad atbalsts vai atsevišķas tā daļas tika nodotas atbalsta saņēmēja rīcībā.

^(*) Atbalsta summa, kas nodota saņēmēja rīcībā (bruto atbalsta ekvivalents).

Piezīmes:

1.2. Lūdzam sīki paskaidrot, kā tiks aprēķināti procenti, kas maksājami par atgūstamo atbalsta summu.

2. **Pasākumi, kas plānoti un jau veikti, lai atgūtu atbalstu**

2.1. Lūdzam sīki aprakstīt, kādi pasākumi ir plānoti un kādi pasākumi ir jau veikti, lai nekavējoties un efektīvi atgūtu atbalstu. Attiecīgā gadījumā norādiet arī veikto/plānoto pasākumu juridisko pamatu.

2.2. Kāds ir atgūšanas procesa grafiks? Kad atbalsts būs pilnībā atgūts?

3. **Jau atgūtā summa**

3.1. Lūdzam sniegt šādu informāciju par atbalsta summām, kas jau ir atgūtas no saņēmēja:

Datums(-i) ^(°)	Atmaksātā atbalsta summa	Valūta

^(°) Datums(-i), kurā(-os) atbalsts ir atmaksāts.

3.2. Lūdzam pievienot pierādījumus par atbalsta summu atmaksu, kas norādītas 3.1. punktā ietvertajā tabulā.